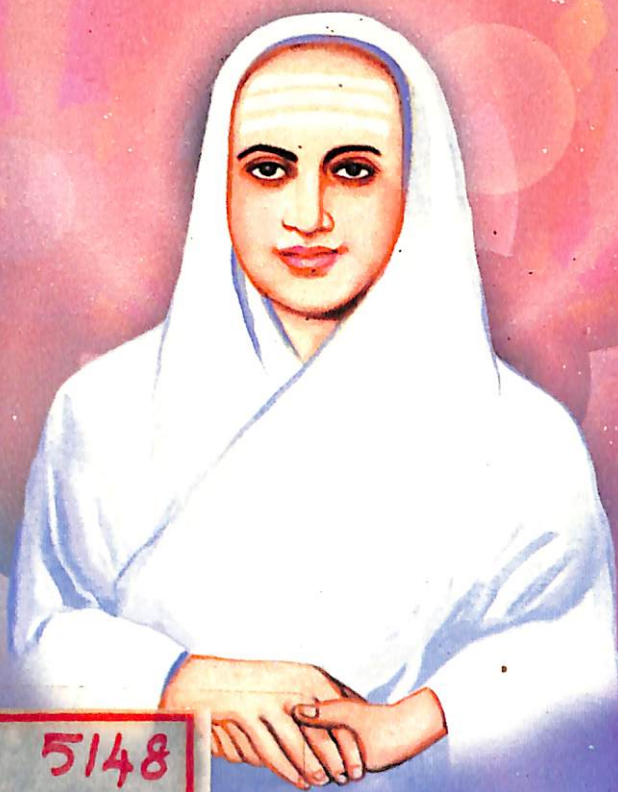

இது நல்ல தருணம்

5148

R65(௨௭)

குரு.துரைராக்

இது
நல்ல தருணம்
சன்மார்க்கச் சிந்தனைகள்

குரு. துரைராசு

இது நல்ல தருணம்
(கட்டுரைத் தொகுதி)

ஆசிரியர் : குரு. துரைராசு
முதற்பதிப்பு : 2003 மே
உரிமை : ஆசிரியருக்கு
பக்கங்கள் : 122
அளவு : கிரவுன் 1/8
தாள் : 8 Kg. மேப்லித்தோ

வெளியீடு : G. துரைராஜ் B.A.,B.E., (HONS)
பெர்க்ஸ் வளாகம்
54, உயிலியாளையம்
கோவை - 641 015
☎ 2578981

முகப்போவியம்: ஜீவா (சினிஆர்ட்ஸ்)

அச்சாக்கம் : வேனில் கிருஷ்ணமூர்த்தி
நந்தினி அச்சகம்
169எ, வேது வீதி தொடர்ச்சி
காந்திபுரம், கோவை -12
☎ 2480205

விலை : ரூ. 30/-

சமர்ப்பணம்

என்னை ஈன்றெடுத்துக் கல்வி பயிற்றுவித்து

ஆளாக்கிய என்னருமைத்

தாய் தந்தைக்கும்

ஆன்மிக நெறி புகட்டி அருள்வழி நடக்க

உதவிய என் ஆன்மிகக் குருவும்

வழிகாட்டியுமான சன்மார்க்கப் பெரியார்

அருள் பெருஞ்சொல் விளக்கனார்

சங்கரய்யா அவர்கட்கும்

எனது இதய தெய்வம்

வள்ளல் பெருமானுக்கும்

இந்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

- ஆசிரியன்

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	5
முன்னுரை	7
நூலாசிரியர் குறிப்பு	9
சிறுவிண்ணப்பம்	10
1. வள்ளலாரும் ஓம் தத்துவமும்	13
2. தனிப் பெருங்கருணை	19
3. நன்றே நினைமின்	25
4. அழுதால் அருளைப் பெறலாம்	29
5. கடவுளைத் தேடி	33
6. உறவில் காணும் உண்மை	36
7. கடவுளுக்குக் குணங்கள் உண்டா?	41
8. இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின்	45
9. ஈத்துவக்கும் இன்பம்	53
10. சும்மா இருக்கும் சுகம்	59
11. நோவா நோன்பு	62
12. சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே	65
13. வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை	69
14. விடுவது வீடு	74
15. இதுவே நல்ல தருணம்	78
16. மரணமிலாப் பெருவாழ்வு	83
17. தென்னாடுடைய சிவன்	93
18. எல்லாம் செயல் கூடும்	95
19. நோற்றலின் ஆற்றல்	96
20. உண்மை அன்பு	101
21. நடுநின்ற தெய்வம்	105
22. தெய்வ நம்பிக்கை	110
23. சத் சங்கம்	114
24. உடல் நல	117
25. வள்ளலார் அருளிய மனுமுறை கண்ட வாசகம்	120
வள்ளலாரின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	122

அணிந்துரை

எனது அருமை அன்பர் திரு கு. துரைராஜ் அவர்கள் எழுதிய சன்மார்க்க சிந்தனைகள் பற்றிச் சீரிய தலைப்புகளில் அமைந்த நூலின் கைப்பிரதியைப் படித்தேன். மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 45 வருடங்களுக்கும் மேலாக இக்குடும்பத்தில் நெருங்கிய தொடர்புடையவன் நான். இக்குடும்பத்தார்களுக்கு சமரச சத்திய சுத்த சன்மார்க்க நெறியின்பால் உள்ள ஆர்வமும் அநுபவ ஞானமும் மேன்மேலும் சிறந்தோங்கி வளர்வதைக் காண முடிகிறது.

சான்றோன் எனக்கேட்ட இவ்வாசிரியரின் அருமைத் தாயும், அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்த தந்தையும் மிகவும் புண்ணியம் செப்தவர்கள். இவரது குடும்பமே ஒரு ஆன்மீக சாதனாலயமாக விளங்குவதை அன்பர்கள் அறிவார்கள்.

குரு. துரைராசு

இவரது அநுபவத்தில் விளைந்த கட்டுரைகளில், வாழையடி வாழையென வந்துதித்த திருவருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமானை உயர்த்திய அருள் ஞான சித்தர்கள், திருமூலர், திருவள்ளுவர், ஓளவையார், பட்டினத்தார், அருணகிரிநாதர், தாயுமானவர் போன்றவர்களின் அருளாட்சியை உணர முடிகிறது. கவிச்சக்கரவர்த்தி பாரதியாரின் அநுபவ உரைகளும் பளிச்சிடுகின்றன.

பெருமானின் அரிய கருத்தோவியங்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளைப் படிக்க நேர்பவர்களுக்கு என்போன்றவரின் அணிந்துரை தேவையில்லை என்பது விளங்கும்.

அன்பரின் பரோபகார சிந்தனையுடன் வடித்துள்ள கட்டுரைகள் சமரச கத்த சன்மார்க்க சாதனையில் ஈடுபடும் சாதகர்களுக்கு ஊக்கமும் தெளிவும் அளிக்க வல்ல தென்பதில் ஐயமில்லை.

ஒருமையில் கலந்து உலகம் உய்ய நம் பெருமானை வாழ்த்தி அன்பரின் சன்மார்க்கப் பணி மேலும் தொடரப் பிரார்த்திக்கிறேன். தொடரும்.....

சென்னை - 44.
21.01.2003

தங்கள் அன்புள்ள
கூ. சங்கரய்யா

தலைவர்
வள்ளலார் அறநிலையம்,
மாத்தூர், புதுக்கோட்டை - 622 203
வள்ளலார் இல்லம்
19, ரங்கநாதசாமி முதல் தெரு,
குரோம்பேட்டை, சென்னை - 44.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிவாய ராமலிங்கம்

முன்னுரை

அன்புடைய அனைவருக்கும் வணக்கம். சென்ற பதினாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, வள்ளலார் குருகுலம் சன்மார்க்கமணி, வள்ளலார் உலகம், போன்ற சன்மார்க்கப் பத்திரிகைகளில், அவ்வப்போது தொடர்ந்து ஆன்மீக சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுதிவந்துள்ளேன். அக்கட்டுரைகளை அன்பர்கள் யாவரும் விரும்பிப் படித்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

குரு. துரைராக

எனது நண்பரும் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியருமான அருள்நிதி இராம இருசுப்பிள்ளை அவர்களும் எனது ஆன்மநேய சகோதரர்களான திரு. அ. சிவசிதம்பரம் M.A.B.L., திரு. C.V. ராஜகோபால், திரு. A. குருநாதன், திரு. வெ.க. தங்கவேலு, திரு. S.P. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்துப் புத்தக வடிவில் வெளியிட வேண்டும் என்று விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். அவர்களின் தூண்டுதலும் வேண்டுதலுமே இப்புத்தகம் வெளிவரக் காரணம். அவர்களுக்கும், என்னை இப்பணியில் பெரிதும் ஊக்குவித்த கவிஞர் புவியரசு அவர்களுக்கும் எனது நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்ற எனது கட்டுரையைப் படித்து என்னை மிகவும் பாராட்டி, வாழ்த்துரை அனுப்பிய அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் B.Sc., F.I.E., அவர்களுக்கும் என்னைப் பெரிதும் பாராட்டி வாழ்த்துரை நல்கிய எனது நெருங்கிய நண்பரும் ஆன்மீக குருவும் வழிகாட்டியுமான திரு அருட்பெருஞ் சொல் விளக்கனார். K. சங்கரம்யா B.A., அவர்களுக்கும் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புத்தகத்தில், கூறியது கூறல் போன்ற பிழைகள் ஏதாவது இருப்பின் மன்னித்தருள்க. குற்றம் நீக்கிக் குணத்தைக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

உலகெங்கும் சன்மார்க்கம் தழைத்திட வள்ளலார் மலர்ப்பதங்களை வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

"நன்று நீனைத்து எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து"

பெர்க்ஸ் வளாகம்
கோவை - 641 015.

அன்புடன்
குரு. துரைராக

சன்மார்க்கச் செல்வரான குரு. துரைராக, 1927 நவம்பர் 16ஆம் நாள் பழனிவட்டம் அக்கமநாயக்கன் புதூரில் வேளாண் குடியில் பிறந்தவர்.

பெற்றோர் : அக்குத்தாயம்மாள்

ப.எ. குருசாமி நாயக்கர்

பழனி நகராட்சி உயர்பள்ளியில் பள்ளியிறுதி வகுப்பு முடித்தபின் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் பி.ஏ., பட்டமும், கோவை ஹோப் பொறியியல் கல்லூரியில் பி.ஈ.ஆனர்ஸ் பட்டமும் பெற்றார் (1950ல்)

அதன்பிறகு, 7 ஆண்டுகள், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திலும், 8 ஆண்டுகள் அரசு தொழில் வணிகத் துறையிலும் பணியாற்றிய பின், 20 ஆண்டுகள் தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திலும் பணியாற்றினார் ('டான்சி'). 1964ல் கனடா நாட்டிற்குச் சென்று வார்ப்படத்துறையில் பயிற்சி பெற்று வந்தார். 'டான்சி' யில் மெட்டீரியல்ஸ் மேனேஜராகப் பதவி வகித்து 1985ல் ஓய்வு பெற்றார்.

சென்னை, கோவை திருச்சி, சிவகாசி, பாபநாசம் அனை முதலிய இடங்களில் பணியாற்றியவர்.

தற்போது

தம் துணைவியாருடனும், இரு ஆண்மக்களுடனும் இவர் வாழ்ந்து வருவது கோவையில், சன்மார்க்கப் பணியில்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப் பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

**திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் அருளிய
சமரச கத்த சன்மார்க்க சத்தியச்
சிறுவிண்ணப்பம்**

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

தேவரீர் அருளுருவாகி எங்களகத்தும் புறத்தும்
அமர்ந்தருளி நாங்கள் செய்யும் இவ்வலங்காரத் திருப்பணியில்
எவ்விதத்தாலும் யாதொரு தடையும் வாராத வண்ணம் செய்வித்து,
அவ்வலங்காரத் திருப்பணியை முற்றுவித்தருளல் வேண்டும்.

இது நல்ல தருணம்

சர்வ வல்லபராகிய தனித்தலைமைக் கடவுளே!

அத்திருவலங்காரத் திருப்பணி முற்றிய தருணத்தே தேவரீர் அமர்ந்தருளி அற்புதத் திருவருள் விளக்கத்தால் எங்களையும், இவ்வுலகில் இத்தேசத்தைப் பெற்ற மற்றவர்களையும், உண்மையடியர்களாக்கி, உண்மையறிவை விளக்கி, உண்மையின்பத்தை யளித்துச் சமரச சுத்த சன்மார்க்க நிலையில் வைத்துச் சத்திய வாழ்வை யடைவித்து, நித்தியர்களாக்கி வாழ்வித்தல் வேண்டும்.

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே!

இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கியத் தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள், என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப, விகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் எங்கள் மனதிற்பற்றாத வண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும்.

சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்ம நேய ஒருமைப் பாட்டுரிமை, எங்களுக்குள், எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும், விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும்.

எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை
"அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!" தேவரீர் திருவருட் பெருங் கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!

இப்படிக்கு,
சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்.

குரு. துரைராசு

1

வள்ளலாரும் ஓம் தத்துவமும்

கடவுள் வழிபாடு இல்லாதவாழ்வு மனிதவாழ்வு ஆகாது.
அது விலங்கு, வாழ்வு ஆகும்.

கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்

- வள்ளுவர்

முன்னவனே யானைமுகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண்

- வள்ளலார்

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் இராமலிங்க சுவாமிகள் 1823ல் தோன்றி 51 ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தார். அவரது இளமைக் காலத்தின் பெரும்பகுதி சென்னையில் கழிந்தது. பின்னர் சிதம்பரத்துக்கு அருகிலுள்ள வடலூர், கருங்குழி முதலிய இடங்களில் இருந்தார். வடலூருக்கு அருகிலுள்ள மேட்டுக்குப்பம் என்ற சிற்றூரில் 1874ல் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டு மறைந்தார். சென்னை கந்த கோட்டம், திருவொற்றியூர் கோயில் மற்றும் பிற ஸ்தலங்களில் உள்ள கடவுளர்களைக்கண்டு வழிபட்டு மனம் உருகிப் பாடினார். விநாயகர் மீது அவர் பாடிய பாடல்கள் அருட்கவையும் பொருட்கவையும் நிறைந்தவை, அவருடைய பாடல்கள் எல்லாம்

குரு. துரைராசு

தொகுக்கப்பட்டு ஆறுதிருமுறைகளாக, 'திருவருட்பா' ஆக வழங்குகின்றன. இவற்றை உள் உணர்ந்து படித்தாலும், கேட்டாலும் இசையோடு பாடினாலும் பரவசம் தரும். தொடக்கத்தில் அவருடைய பாடல்கள் கடவுள் பாடல்களாகவும், கடவுள் ஸ்தலப் பாடல்களாகவும் இருந்தன. பிற்காலத்தில் அவருடைய சிந்தனைகளில் சமரச சன்மார்க்க எண்ணங்கள் தோன்றிய பிறகு அவருடைய பாடல்கள் எல்லாம் பொதுநோக்கு உடையனவாக அமைந்தன.

நமது உடம்பில் மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விகத்தி, ஆக்ஞை, சகஸ்ராரம் என ஏழு ஆதாரங்கள் உள்ளன. (இதனைத் தெரிவிக்கவே திருப்பதியில் ஏழு மலைகள் இருப்பதாகவும், ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் ஏழு பிரகாரங்கள் அமைத்தும் காண்பித்துள்ளார்கள்.) இவற்றில் மூலாதாரத்தில் விநாயகர் உள்ளதாகவும், ஆறாவது ஆதாரமாகிய ஆக்ஞை அல்லது புருஷமத்தியில் சுப்பிரமணியர் அதாவது முருகப் பெருமான் உள்ளதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இதை உணர்த்தவே முருகன் மலைமீது இருப்பதாகவும், விநாயகர் மலை அடிவாரத்தில் பாத விநாயகராக இருப்பதாகவும் கோவில்களை அமைத்துள்ளார்கள்.

விநாயகர் வடிவம் ஓம் என்ற பிரணவம். யானையின் தும்பிக்கை போன்று "ஓ" என்ற எழுத்து இருப்பதினால் விநாயகருக்கு உருவம் அமைக்கக் கற்பனை செய்த பொழுது, கஜமுகத்தை வைத்தார்கள். இதையே வள்ளலார்

"கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்

கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்

தலைவநின் இணையடி சரணம் சரணம்"

என்று அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

சும்மா இருக்கும் சிவம் அசையும்பொழுது சக்தி வெளிப்படுகிறது. நடராஜ தத்துவம் சிவனுடைய அசையும்

இது நல்ல தருணம்

தன்மையைக் காண்பிக்கிறது. ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளுடன் உரையும் பொழுது உஷ்ணமும் சப்தமும் உண்டாகின்றன. சிவம் அசையும் பொழுது ஒலியும் ஒளியும் வெளிப்படுகின்றன. இந்த ஒலியை விநாயகராகவும், ஒளியை முருகனாகவும் உருவகப்படுத்தி விட்டார்கள்.

தமிழில் 'அ' என்ற எழுத்து எட்டு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும் 'உ' என்ற எழுத்து இரண்டு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும். 'அ' என்ற எழுத்தும் 'உ' என்ற எழுத்தும் சேர்ந்து 'ஓ' என்ற எழுத்து ஆகிறது. அதாவது ஓம் என்ற பிரணவ சப்தத்தைப் பிரித்தால் அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்று மூன்று சப்தங்களாகப் பிரிகிறது.

**"எட்டு இரண்டு என்பன இயலும்முற்படி என
அட்டநின் றருளிய அருட்பெருஞ்ஜோதி"**

என்கிறார் வள்ளலார்.

எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கும் பொழுதும் "ஓம்" என்ற பிரணவத்தைத் தியானித்துத்தான் தொடங்க வேண்டும். மந்திரங்களைச் சொல்லும் பொழுதும் ஓம் சரவணபவ, ஓம் நமோ நாராயணாய, ஓம் நமசிவாய, ஓம் ஸ்ரீ ராம், ஜெயராம், ஜெயஜெயராம் என்றும் ஓம் என்ற பிரணவத்தைச் சேர்த்தே சொல்வதை நாம் பார்க்கிறோம். பிள்ளையார் சுழிபோட்டுத் தான் எழுத ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. வள்ளலாரும் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை எழுத ஆரம்பிக்கும் பொழுது பிள்ளையார் சுழி போட்டே தொடங்குகிறார். அதாவது விநாயகப் பெருமானை வணங்கி விட்டுத்தான் எந்தக் காரியத்தையோ அல்லது பூஜையையோ ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. மூலாதாரத்திலிருக்கும் குண்டலினி சக்தியை விழிப்புறச்செய்து அதை மேல் நோக்கிச் செலுத்திப் புருவ மத்தியையும், சகஸ்ராரத்தையும் அடையச் செய்யும் பொழுதுதான் தியானம் அல்லது நிஷ்டை கைகூடிப் பிறகு சமாதி நிலை

குரு. துரைராசு

அடையப் பெறுகிறது. விநாயகப் பெருமான் மூலாதாரத்தில் இருக்கும் கடவுள் ஆனதினால், முதலில் விநாயகரை வணங்குகிறோம். விநாயகப் பெருமானை வணங்கி அதாவது ஓம் என்ற பிரணவத்தைத் தியானித்துக் குண்டலினி சக்தியை விழிப்படையச் செய்கிறோம்.

பிராணாயாமம் என்பது அஷ்டாங்க யோகத்தில் நான்காவது படி. பிராணனை அடக்கினால் மனது அடங்கும். மனத்தை அடக்கினால் பிராணன் அடங்கும். ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையது. நாம் உணர்ச்சி வசப்படும் பொழுது அதாவது கோபப்படும்பொழுது மூச்சு அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. சுவாசத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வெளியே போகும் சுவாசத்தைக் குறைக்க வேண்டும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மூச்சுக் காற்று வெளியில் செல்வது குறைகிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஆயுள் நீடிக்கிறது. மனம் அடங்கினால் மூச்சும் கட்டுப்படும். "மனம் அடங்கும் திறத்தினில் ஓரிடத்தே இருந்தறியேன்" என்கிறார் வள்ளலார்.

"ஓம்" என்று சொல்லும் பொழுது மூச்சு உள்ளே வாங்கப்படுகிறது. மூச்சு வெளியே செல்வது நின்று போகிறது. மெதுவாக நாவசையாமல் மனதிற குள்ளாகவே "ஓம்" என்று செல்லிப் பார்த்தல் இதை உணரலாம். "ஓம்" என்ற பிரணவத்தின் இரகசியம் இதுவே. ஓம் என்று சொல்லுவது ஒரு எளிமையான பிராணாயாமப் பயிற்சி.

வள்ளலார் ஓம் என்ற பிரணவத்தைத் தியானிக்கச் சொல்வதைத் திருவருட்பா உரைநடைப் பகுதியில் காணலாம். "புருவ மத்தியில் வெண்டாமரை மலர் இருப்பதாக, அதன் மத்தியில் இந்த 'ஓ' வடிவமாம் ஒரு பீடம் இருப்பதாக, அதன் மத்தியில் அசையாது விளங்குகின்ற ஒரு தீபம் இருப்பதாக அந்தத் தீப நடுவில் கடவுள் இருப்பதாகப் பாவித்துக் கொண்டு "சிவாய நம" என்று நாவசையாமல் நினைக்க வேண்டும் சுத்த

இது நல்ல தருணம்

சன்மார்க்க யோகமாதிரி சித்தியெல்லாம் கிடைக்கும். இதை நம்ப வேண்டும்" என்கிறார் வள்ளலார். "ஓங்கார அணைமீது நானிருந்த தருணம்" என்ற பாடலையும் பாடுகிறார்.

இச்சை என்பது ஆசை. அதாவது மனத்தின் வெளிப்பாடு. இச்சா சக்தியாகிய வள்ளியான்வன் ஞான சக்தியாகிய முருகனை அடைய ஓங்கார ரூபமாகிய பிள்ளையாரின் துணை வேண்டியுள்ளது. அதாவது மனம் அடங்கி ஞானம் பெறுவதற்கு "ஓம்" என்ற பிரணவத்தைத் தியானிக்க வேண்டியுள்ளது.

**"இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லதுமற்
றென்று வருமோ அறியேன் எம்கோவே துன்றுமல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளி கடந்து
சும்மா இருக்கும் சுகம்"**

என்கிறார் வள்ளலார்.

ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவலும் யோகத்தின் அவசியத்தையும் விவரத்தையும் கூறி இருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

விநாயகர் வழிபாடாக வள்ளலார் பாடியுள்ள சில பாடல்கள்,

**நாதமுங் கடந்து நிறைந்துநின் மயமே
நானென வறிந்துநான் றானாம்
பேதமுங் கடந்த மௌனராச் சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நாளோ
வேதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோர்
இதையழு மேழையேன் சிரமமும்
வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
விநாயக விக்किனேச் சுரனே**

**திருவுங் கல்வியுஞ் சீரும் சிறப்புமுன்
திருவடிப்புகழ் பாடுந் திறமுநல்**

குரு. துரைராக

உருவுஞ் சீலமு முக்கமுந் தாழ்வுறா
 உணர்வுந் தந்தென துள்ளத் தமர்ந்தவா
 குருவுந் தெய்வமு மாகியன் பாளர்தங்
 குறைத விர்க்குங் குணப்பெருங் குன்றமே
 வெருவுஞ் சிந்தை விலகக் கஜானனம்
 விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

நாவினாலுனை நாடொறும் பாடுவார்
 நாடு ஸார்தமை நண்ணிப் புகழவும்
 ஒலி லாதுனைப் பாடவுந் துன்பெலாம்.
 ஓட வும்மகி ழோங்கவுஞ் செய்குவாய்
 காவி நோர்களத் தான்மகி ழைங்கரக்
 கடவு ளேநற் கருங்குழி யென்னுமார்
 மேவி யன்பர்க் கருள்கண நாதனே
 விளங்குஞ் சித்தி விநாய வள்ளலே

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக் கொழுந்தே
 போற்றி
 மங்கை வல்லபைக்கு வாய்த்த மகிணநின் மலர்த்தாள் போற்றி
 ஐங்கர நால்வாய் முக்கண் ணருட்சிவக் களிறே போற்றி
 கங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக் கணேசநின் கழல்கள் போற்றி!

2

தனிப் பெருங்கருணை

இறைவனுடைய கருணையைத் "தனிப் பெருங்கருணை" என்று வள்ளலார் குறிப்பிடுகிறார்.

"தனி" என்ற சொல்லுக்குத் தனிமை, ஒற்றை, கலப்பில்லாதது, சுத்தம், என்ற பொருளும், ஒப்பின்மை, என்ற மற்றொரு பொருளும் உண்டு. கடவுளிடம் கருணை மட்டும் தனித்து இருப்பதினாலும், தனக்கு உவமையில்லாத, ஒப்புயர்வற்ற கருணையாக இருப்பதினாலும் "தனி" என்ற அடை மொழியினால் குறிக்கிறார் என்று கொள்ளலாம். இந்தக் கருணையும், அள்ள அள்ளக் குறையாத வரம்பில்லாத (முடிவு இல்லாத) அளப்பருங் கருணையாக இருப்பதினால் "பெருங்கருணை" எனப்பட்டது.

"எடுத்தெடுத்து உதவியும் என்றும்

குறையாது அடுத்தடுத்து ஒங்கும்

மெய்யருளுடைப் பொன்னே"

- அருட் பெருஞ்ஜோதி அகவல்

கடவுளும், கருணையும், பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றாக இருக்கிறது. சர்க்கரையும் அதன் இனிப்பும், மணியும் அதன் ஒளியும், மலரும் அதன் மணமும், எப்படிப் பிரிக்க முடியாதபடி இருக்கிறதோ, அதே போன்று பிரிவில்லாமல் இணைந்து ஒன்றாக இருக்கிறது. கடவுளும் கருணையும் வேறுவேறானது என்று அறிவில்லாதவர்கள் சொல்லுவார்கள். இரண்டும் ஒன்றுதான்

குரு. துரைராக

என்பதை யாரும் அறிவதில்லை என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

**"அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்"**

- திருமந்திரம்

என்னிடம் ஒருவர் ஒரு காரியமாக வந்தார். அவரை ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்திற்குச் சென்று வரும்படிக் கூறினேன். "அங்குச் சென்று அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமா" என்று அவர் என்னிடம் வினவினார். மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஒருமின்விளக்கு எரிந்து கொண்டு வெளிச்சத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. "அர்ச்சனை செய்தால் தான் இந்த விளக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுக்குமா" என்று அவரிடம் திருப்பிக் கேட்டேன்.

அர்ச்சனை செய்தாலும், செய்யா விட்டாலும், அந்த மின் விளக்கானது வெளிச்சத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே யிருக்கும். அது தன் இயல்பிலிருந்து மாறுவதில்லை.

ஒரு தெருவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் படித்து முன்னேறி நீதிபதியானவரும் உண்டு. அந்த விளக்கின் வெளிச்சத்தில் பிறர் பொருளைத் திருடுபவர்களும் உண்டு.

நாம் வாழும் பூமியானது, தன்னை அகழ்வாரையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மரமானது தனது கிளைகளை வெட்டுபவர்களுக்கும் நிழலைக் கொடுக்கிறது. பகலவன் தனது கிரணங்களைப் பரப்பிக் கொண்டு, தனது சூரிய ஒளியை, நல்லவர்கள், தீயவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மழையும் அதே மாதிரி. நெல்லுக்கு இறைத்த நீரானது, புல்லுக்கும் ஆங்கே பயன்படுகிறது.

**"நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்"**

- மூதுரை

இது நல்ல தருணம்

கடவுளுக்கும், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற பேதம் கிடையாது.

"வியப்புற வேண்டுதல் இல்லார், வேண்டாமை இல்லார் "

- திருவருட்பா

"வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடிசேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல"

- திருக்குறள்

கடவுள் தன்னுடைய அளப்பருங்கருணையை நடுநிலையுடன் எல்லோருக்கும் வாரிவழங்குகிறார்.

"கல்லார்க்கும் கற்றவார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே காணார்க்கும் கண்டவார்க்கும் கண்ணளிக்கும் கண்ணே வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே மதியார்க்கும் மதிப்பவார்க்கும் மதிக்கொடுக்கும் மதியே நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே நரார்களுக்கும் கரார்களுக்கும் நலம் கொடுக்கும் நலமே எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம் இடுகின்ற சிவமே என்னரசே யான்புகழும் இசையும் அணிந்தருளே"

- திருவருட்பா

பசுவின் உடல்முழுதும் பால் இருந்தாலும், அதன் மடியில் தான் பால் வெளிப்படுகிறது. அதேபோல், கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய், பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தாலும், சில இடங்களில் மட்டும் தான் சிறப்பாக வெளிப்படுகிறார்.

குரு. துரைராசு

எத்துணையும் பேதமுறாது, எவ்வுயிரையும் தம்முயிர் போல் எண்ணும் ஜீவகாருண்யமுடைய உத்தமர்களுடைய மனோ, வாக்கு, காயம் என்ற திரிகாரணங்கள் மூன்றிலும், இறைவன் விசேஷமாக வெளிப்படுகிறார்.

இதை மூன்று அருட்பாக்களில் வள்ளல் பெருமான் பாடுகிறார்.

அந்த உத்தமர்கள் உள்ளத்தில் இறைவன் அறிவுருவாய் திருநடனம் செய்கிறார் என்றும், அந்தப் புண்ணியர்கள் தம் திருவாயால் புகன்ற வார்த்தை, அருள்நெறி வேதாகமத்தின் அடிமுடி சொல் வார்த்தைகளென்றும், அந்தச் செவ்வியர்தம் செயல் அனைத்தும் திருவருளின் செயலாகவே இருக்குமென்றும், இறைவனுடைய தனிப் பெருங்கருணை வெளிப்படும் இடத்தை வள்ளலார் நமக்குக் காட்டுகிறார்.

இந்த உத்தமர்கள் சிலராவது இருப்பதினால்தான் உலகம் நிலை பெற்றிருக்கிறது. மழை பெய்கிறது.

"உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே"

**"தொல்லுலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரேல்
அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும்
பெய்யும் மழை"**

- மூதுரை

இந்தப் பண்புடைய சான்றோர்கள் இல்லையென்றால், உலகமானது மண்ணில் புதைந்து அழிந்துவிடும் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

**"பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்"**

- திருக்குறள்

இயேசுபிரான் தன்னைச் சிலுவையில் அறைந்த போதும், சாக்ரடீஸ் என்ற கிரேக்க ஞானி விஷம் கொடுக்கப்பட்டுத் தான் மரணத்தைத் தழுவின போதும், மகாத்மா காந்தி அவர்கள்,

இது நல்ல தருணம்

ஒரு தீயவனால் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டுத் தன் மார்பில் குண்டு துளைத்த போதும், அன்பையே காட்டிக் கருணையை அத்தீயவர்கள் மீது பொழிந்தது உண்மை நிகழ்ச்சிகள்.

பகைவர்களுக்கு அருளும் நன்னெஞ்சம் அந்த உத்தமர்களுக்கு இருந்தது. பண்டிடைய சான்றோர்கள் சிலராவது இன்னமும் இருப்பதினால்தான், உலகம் இன்னும் அழியாமல் இருக்கிறது.

இரக்கமே தனது உயிரென்றும், சன் மார்க்கத்தைத் தானே நடத்துவதாகவும், அருளிய வள்ளல் பெருமான், சன்மார்க்கர்கள் யார் என்பதை ஒரு அருட்பாவில் தெரிவிக்கிறார்.

"சேய் போல் உலகத்து உயிரையெல்லாம் எண்ணிச்

சேர்ந்து பெற்ற

தாய்போல் உரைப்பர் சன்மார்க்க சங்கத்தவர்,

சாற்றும் எட்டிக்

காய்போல் பிறர்தமைக் கண்டால் கசந்து

உட்கடு கடுத்தே

நாய்போல் குரைப்பர் துன்மார்க்க சங்கத்தவர்

நானிலத்தே"

- திருவருட்பா

வீட்டின் கதவு, சன்னல், எல்லாவற்றையும் மூடிக் கொண்டு "இருட்டாக இருக்கிறது; சூரியன் என்பது இல்லை" என்று கூறும் அறிவிலிகள் "கடவுள் இல்லை" என்று சொன்னால் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் அறியாமையைக் கண்டு இரக்கப் படுவதைத் தவிர வேறு நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

நமது உள்ளக்கதவைத் திறந்து வைத்து, ஒன்றியிருந்து

குரு. துரைராசு

இறைவனை வழிபடுவோம். க்டவுளின் அருள் ஒளி நம்முள்
பாயட்டும். வள்ளல் பெருமான் திருக்கரங்களில் நாம் கருவியாக
இருந்து கொண்டு சன்மார்க்கம் தழைக்கப் பாடுபடுவோமாக!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

3

நன்றே நினைமின் - நன்றும் இன்றே நினைமின்

"நன்று நினைத்து எல்லோரும்
வாழ்க இசைந்து"

- வள்ளலார்

ஸ்ரீமுக வருஷம் (கி.பி. 1873) கார்த்திகை மாதம் (14.11.1873) வெள்ளிக்கிழமை முதல் (13.12.1873) சனிக்கிழமை வரையில், மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையின் உள்ளிருந்த சத்திய ஞான தீபத்தைப் பெருமான் திருமாளிகைப் புறத்தில் வைத்து, எல்லோரையும் தெய்வ பாவனையைத் தீபத்தில் வைத்து "நினைந்து நினைந்து" என்று தொடங்கும் இருபத்தெட்டுப் பாசரங்கள் அடங்கிய பாடலில் கண்டபடி, தடைபடாது ஆராதிக்கச் சொல்கிறார். ஞான சரியை என்று போற்றப்படும் இந்த இருபத்தெட்டுப் பாடல்களையும், பெருமான் அந்தாதியாகப் பாடியுள்ளார். "நினைந்து" என்று தொடங்கி "நினைந்து" என்று முடிகிறது.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவருக்கு, அந்தாதியாகப் பாடி, வாடாத பாமாலை சூட்டி அணிவிப்பதே மிகவும் பொருத்தமானது என்று வள்ளலார் கருதியிருக்கக் கூடும்.

ஞானப் பொருள் நிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற இந்த ஞானப் பாடல்களை "நினைந்து" என்று தொடங்குவது, "நினைப்பு" எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை நமக்கு

குரு. துரைராசு

உணர்த்துகிறது.

"நன்று நினைத்து" என்று பெருமான் நல்லதையே நினைக்கச் சொல்கிறார். ஒருவர் நல்லதையே நாடி, பிறருக்கு நன்மை பயக்கும் சொற்களை இனிமையாகப் பேசினால், அவருடைய பாவம் குறையும், புண்ணியம் பெருகும் என்று வள்ளுவரின் குறட்பா தெரிவிக்கிறது.

"அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி இனிய சொலின்"

- திருக்குறள்

இதையே அமரகவி பாரதியும் பறை சாற்றுகிறார்:

"வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்

நினைவு நல்லது வேண்டும்"

- பாரதியார்

நல்ல நினைப்பு எது என்பதைச் சற்று சிந்திப்போம். வள்ளல் பெருமானுடைய பாடல்களில், கேள்விக்குப் பதிலும், கருத்துக்கு விளக்கமும் அந்தப் பாடலிலேயே இருக்கும்.

மகா தேவ மாலையில் முதலிரண்டு பாடல்களில் "கலக நிலை அறியாத காட்சியாகி" என்றும் "களங்கமற்ற அருள் ஞானக் காட்சியாகி" என்றும் கடவுட் காட்சியை வர்ணிப்பார். இந்தக் காட்சியைக் காண்பது எப்படி என்ற கேள்விக்குப்பதில் அந்தப் பாடலிலேயே இருப்பதை நாம் காணலாம். காட்சியை ஊனக்கண்ணால் பார்க்க முடியாது, ஞானக் கண் கொண்டு தான் பார்க்க முடியும் என்பதை "மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணதாகி மீதானத்து ஒளிர்கின்ற விளக்கமாகி" என்று பக்கத்திலேயே அடுத்த அடியில் பதிலையும் வைத்திருக்கிறார்.

ஒருவருக்குத் துன்பம் ஏன் வருகிறது என்ற கேள்விக்குப் பதில், துன்பம் கவலையினால் வருகிறது, கவலை பயத்தினால் வருகிறது, பயம் அறியாமையினால் வருகிறது, அறிவில் தெளிவு இருந்தால் பயம், கவலை, துன்பம் இல்லை, என்பதைச் "சிந்தைதனைத் தெளிவித்து அச்சந்தயர் தீர்த்தே"

இது நல்ல தருணம்

என்று பாடியிருப்பதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒருவருக்கு மனதை எப்படித் தூய்மை செய்வது என்று கேள்வி எழுகிறது. அதற்குப் பதில் பெருமான் கூறுவது, மனதைத் தூய்மை செய்ய வாய்மை அவசியம் என்பதை "வாய்மையும் தூய்மையும் தந்து நின் திருவடிக்காளாக்குவாய்" என்று பாடுவதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதையே வள்ளுவரும் "அகத்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்" என்று கூறியுள்ளார்.

ஆண்டவருடைய அருளை அடைவது எப்படி? என்ற கேள்விக்கும் பெருமான் கூறும் பதில், உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்தினால் ஆண்டவருடைய அருளை அடையமுடியும் என்பதாகும்.

**"அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு அருள்
புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்க்கெல்லாம் நான் அன்பு
செயல் வேண்டும்"**

- வள்ளலார்

இதே கருத்தை வள்ளுவரும் "அருள் கருதி அன்புடையராதல்" என்றும்,

"அருளென்னும் அன்பின் குழவி" என்றும் கூறியுள்ளார்.

ஒருமையுள்ள உத்தமர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்ற கேள்விக்குப் பெருமான் கூறும் பதில், உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக இருப்பார்கள். உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேச மாட்டார்கள் என்பதாகும். பாடலைப் பார்ப்போம்.

**"ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்,
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்".**

- வள்ளலார்

"நல்ல நினைப்பு" எது என்பதைப் பெருமான், நமக்குக்

குரு. துரைராசு

காட்டும் விளக்கம், எல்லோரையும் வாழ்த்துவது தான், என்பதாகும். பதில் பாடலிலேயே இருப்பதைக் காணலாம்.

"நன்று நினைத்து எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து"

- வள்ளலார்

இதையே தாயுமானவரும் நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே".

- தாயுமானவர்

வள்ளல் பெருமான் தான் பெற்ற பெரும் பேற்றை, எல்லோரும் அடைய வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டும் பாடலுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம். அவருடன் சேர்ந்து நாமும், எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க இறைவனை உளமாரப் பிரார்த்திப்போம்!

**"பாதியிரவில் எழுந்தருளிப் பாவியேனை
எழுப்பி அருட்**

**ஜோதி அளித்து என் உள்ளகத்தே
சூழ்ந்து கலந்து துலங்குகின்றாய்,
நீதி நடஞ்செய்ய பேரின்ப நிதிநான்
பெற்ற நெடும் பேற்றை
ஓதி முடியாது என்போல் இவ்
வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே"**

- வள்ளலார்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

4

அமுதால் அருளைப் பெறலாம்

"வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே" என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

அன்பு ஒருவரிடம் இருந்தால், அவர் அதை மறைத்து வைக்க முடியாது. அவர் சிந்தும் கண்ணீர் அதை வெளிப்படுத்திவிடும்.

**"அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்"**

- திருக்குறள்

வள்ளல் பெருமான், உலகிலுள்ள உயிர்கள் மீது வைத்த அன்பினாலும், பேர் இரக்கத்தினாலும், அழுது அழுது, அவருடைய உடம்பெல்லாம் நனைந்து விடுகிறது.

**"அன்பே நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழும்
கண்ணீரதனால் உடம்பே நனைந்து நனைந்து"**

- திருவருட்பா

ஆண்களிடத்தில் அறிவும், பெண்களிடத்தில் அன்பும், மிகுதியாக இருக்கும். அதனால் தான் பெண்கள் சீக்கிரம் அழுது விடுவார்கள்.

**"பெண்ணியல் மனமும் ஆணியல் அறிவும்
அண்ணுற வகுத்த அருட்பெருஞ்ஜோதி "**

- அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

சன்மார்க்கம் என்பது நாயகன் நாயகி பாவம். வள்ளல் பெருமான் தன்னை நாயகியாகவும், இறைவனை நாயகனாகவும் பாவனை செய்து பல பாடல்களில் பாடியுள்ளார்.

குரு. துரைராசு

"என் சாமி எனது துரை என்னுயிர்
நாயகனார்" என்றும்

"என்னுரிமை நாயகனே" என்றும்
பாடியதிலிருந்து, நாம் அறிய முடிகிறது.

"வருவார் அழைத்து வாடி"

- திருவருட்பா

அன்பிலிருந்து அருள்விளைகிறது.

"அன்பையும் விளைவித்து அருட் பேரொளியால்
இன்பையும் நிறைவித்து"

- அகவல்

"அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேரொளியே"

- திருவருட்பா

"அருளென்னும் அன்பின் குழவி"

- திருக்குறள்

எள்ளுக்குள் எண்ணையும், எண்ணைக்குள் ஒளியும்
இருப்பதைப் போல், உலகமும், உலகத்திலுள்ள உயிர்களும்
உயிர்களுக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் உயிர்க்குயிரான
இறைவனும் இருப்பதை வள்ளலார் மகாதேவ மாலையில் பாடுகிறார்.

"உலகநிலை முழுதாகி ஆங்காங்குள்ள

உயிராகி, உயிர்க்குயிராம் ஒளி தானாகி"

- திருவருட்பா

அன்பை உயிராகவும், அருளை ஒளியாகவும், வள்ளலார்
குறிப்பிடுகிறார்.

"அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே"

"அருளொளி விளங்கிட ஆணவம்

எனுமோர் இருளற என்னுளத்

தேற்றிய விளக்கே"

- திருவருட்பா

வள்ளுவரும் "அன்பின் வழியது உயிர்நிலை" என்று
குறிப்பிடுகிறார்.

இது நல்ல தருணம்

அருள் என்பது கடவுள் தயவு. அன்பு என்பது ஜீவ தயவு அல்லது ஜீவ காருண்யம்.

ஒரு சிறு நெருப்பைக் கொண்டு பெரிய நெருப்பை உண்டு பண்ணுவதைப் போல், ஜீவ தயவைக் கொண்டு கடவுள் தயவாகிய அருளைப் பெறலாம்.

தமிழ் மாமுனிவர் என்று நம் எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்படும் திரு.வி.க. அவர்கள், ஆரம்ப காலத்தில், வள்ளலாறை எதிர்த்து வழக்காடிய ஆறுமுக நாவலர், கதிர்வேல் பிள்ளை போன்றோர்களுடன் சேர்ந்து, எதிர்க் கட்சியில் இருந்தார். ஆனால், பிற்காலத்தில் மிகவும் வருந்தி "இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்" என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்கள். தவறிழைத்த பாவியென்று தன்னைக் கூறிக் கொள்ளுகிறார். அந்த நூலில் அவர் கூறியுள்ளதை நாம் காண்போம்.

"இராமலிங்க சுவாமிகளின் முறையீடுகளை என் உரையால் எங்ஙனம் முறையிட வல்லேன்? முறையீடும் அழுகையும் அல்லவோ இராமலிங்க சுவாமிகட்குப் பிறவிப் பேறளித்தன! இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆண்டவனை நோக்கி முறையிட்ட முறையீடு, அழுத அழுகை என்னே! என்னே! அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே என்னும் மணிவாசகத்தின் நுட்பத்தை இராமலிங்க சுவாமிகள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் உணர்ந்து, அதை வாழ்வில் கொணர்ந்தனர். அவரது அழுகை அவரது மாசைக் கழுவி அவரை ஆண்டவன் பிள்ளையாக்கிற்று".

"சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! குறைகளை முறையிடுங்கள், அழுங்கள். ஆண்டவன் பிள்ளைகளாகலாம். முறையீட்டின் நுட்பமும், அழுகையின் திறமும் எனக்கு இளமையில் விளங்காதொழிந்தன. இலக்கணங்களைக் கட்டியழுதேன். இலக்கியங்களைக் கட்டியழுதேன். தர்க்கத்தில் புரண்டேன், தத்துவத்தில் புரண்டேன், வாதத்தில் வீழ்ந்தேன். ஆண்டவனை நோக்கி முறையிடக் கற்றேனில்லை. அழக்கற்றேனில்லை.

குரு. துரைராக

முறையீட்டை முனிந்தேன். அழுகையை வெறுத்தேன், பாவியானேன்".

"முறையீட்டின் நுட்பமும், அழுகையின் திறமும் விளங்கிய பின்னரே, திருவாசகத்தின் மாண்பும், அதைப் போற்றிய இராமலிங்க சுவாமிகளின் மாண்பும் ஒருவாறு எனக்கு விளங்கின. இப்பொழுது முறையீட்டில் முனைந்து நிற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் அழுகை பெருகவில்லை. இஃது என் பாலுள்ள குறைபாடு".

"அருணகிரியாரும், தாயுமானாரும், என் ஆவிக்குப் பெருந்துணை செய்து வருகிறார்கள். இப்பெரியோர் அழுகையெல்லாம் பின்னாளில் தேங்கிய இடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருட்பாவாகும். முறையீட்டில் அஞ்சாமையையும், அழுகையில் வேட்கையையும் அருட்பா எழுப்புகிறது. முறையீடும் அழுகையுமே வேண்டும். அவ்வன்பே வேண்டும். சுவாமிகள் முறையீடோ மலையென நிற்கிறது. அழுகையோ கடலெனக் காட்சியளிக்கிறது. அம்மலையையும் கடலையும் அருட்பாவில் பாருங்கள், பாருங்கள்".

- திரு.வி.க. (இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்)

வள்ளல் பெருமான் "வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்" என்று பாடிய பாடலுடன் கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

"வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம்

வாடினேன். பசியினா லிளைத்தே

வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த

வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்

நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோரென்

நேருறக் கண்டுளந் துடித்தேன்

ஈடிண்மானிகளா யேழைக ளாய் நெஞ்

சிலைத்தவர் தமைக்கண்டே யிளைத்தேன்"

- திருவருட்பா

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

5

கடவுளைத் தேடி

கடவுளைப் பார்க்க முடியுமா? என்ற கெள்விக்கு வள்ளல் பெருமான் கூறும் பதில், "கடவுளை யாராலும் நேராகப் பார்க்க முடியாது" என்பதே.

"சார் உலக வாதனையைத் தவிர்த்தவர்
உள்ளகத்தே சத்தியமாய் அமர்ந்தருளும்
உத்தம சற்குருவை நேர் உறவே
எவராலும் கண்டு கொளற்கு
அரிதாம்"

- வள்ளலார்

ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில் உள்ள இறையடியார்கள், தங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களை, அதாவது உபாசனா மூர்த்திகளை நேரில் கண்டதாகச் சொல்லியுள்ளார்களே அது உண்மை அல்லவா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இதற்குப் பகவான் ரமணர், தாம் அருளிய "உள்ளது நாற்பது" என்ற நூலில் இருபதாவது பாடலில் விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

"காணும் தனை விட்டுத் தான் கடவுளைக்காணல்,
காணும் மனோமயமாம் காட்சி "

- உள்ளது நாற்பது

பக்தி மார்க்கத்தில் காணும் உருவக் காட்சிகள் உண்மையல்ல. மனோமயமே. மனக் கற்பனையில் எழுந்த பொய்த் தோற்றமே, என்பது பகவான் ரமணரின் உபதேசம்.

குரு. துரைராக

கடவுள் அறிவுருவாக அகத்தும் புறத்தும், எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறார். கடவுள் அறிவே உருவானவர் என்பதைத் தாயுமானவரும், வள்ளல் பெருமானும் கூறியுள்ளது யாவரும் அறிந்ததே.

**"சத்தாகி என் சித்தமிசை குடிகொண்ட
அறிவான தெய்வமே"**

- தாயுமானவர்

**"அன்புனோர்தம் தெருளுடைய
உளம் முழுதும் கோயில் கொண்ட
மெய் அறிவுருவாம் தெய்வமே"**

- வள்ளலார்

மகாகவி பாரதியாரும் "அறிவே தெய்வம்" என்று தன்னுடைய பாடல்களில் மிகத் தெளிவாகப் பாடியுள்ளார்.

அறிவை அறிவால் தான் உணர முடியும். மின்சாரத்தை எட்டடி நாம் நேராகப் பார்க்க முடியாதோ, அதே போல் கடவுளையும், நாம் நேராகப் பார்க்க முடியாது. மின்சாரத்தின் சக்தியானது வெளிப்படும் போது, அதனுடைய இயக்கத்தை நாம் காண முடிகிறது. இதே போல் கடவுளுடைய அருட்சக்தி வெளிப்படும் போது, அதை நாம் இந்தப் பிரபஞ்ச இயக்கத்தில் காண முடிகிறது.

கடவுளுடைய அருட்சக்தியானது மனிதப் பிறவியால் தான் சிறப்பாகவும், பூரணமாகவும் வெளிப்படுகிறது. அதனால் தான் "அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது". என்றும், "கிடைத்தற்கரிய மனிதப் பிறவி" என்றும் சொல்லிவைத்தார்கள். மனிதப் பிறவி ஒன்றில்தான் கடவுள் நிலை அறிந்து அம்மயம் ஆக முடியும்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணர், கடவுள் நிலை அறிந்து அம்மயம் ஆன பிறகு கடவுளைத் தேடும் அடியார்களுக்குக் கூறியுள்ள அறிவுரை:

இது நல்ல தருணம்

"நீ இறைவனைத் தேடுகிறாயா? அப்படியானால் அவனை மனிதனிடம் தேடு. இறைவனுடைய தெய்விகம் மற்றப் பொருள்களிடம் இருப்பதைவிட மனிதனிடமே சிறப்பாக உள்ளது. இறையன்பு பொங்கிப் பெருகும் உள்ளத்தையுடைய மனிதனைத் தேடிப்பார். இறைவனிடத்திலேயே வாழ்ந்து உழன்று நிலை பெறும் மனிதனை, அதாவது இறையன்பால் பித்தேறிய ஒருவனைத்தெடு. அப்படிப்பட்டவனிடத்தில் இறைவன் தோன்றுவான்.

"பெறுதற்கரிய இந்த மானிடப் பிறவியைப் பெற்றவன், இப்பிறவியிலே இறைவனை அறிய முடியாது போனால், அவன் வீணில் பிறந்தவனே ஆவான். முதலில் இறைவனைத் தேடு. இதற்கு மாறாகச் செய்யாதே. ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்தபிறகு, நீ உலக வாழ்க்கையில் நுழைந்தால், உனக்கு மனச்சஞ்சலமே இருக்காது".

- பகவான் இராமகிருஷ்ணர்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

6

உறவில் காணும் உண்மை நிலைத் தெளிவே துறவு

உறவு, உண்மை நிலை, தெளிவு, துறவு, என்ற நான்கையும் பற்றி வள்ளலார் கூறியுள்ளதைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் சிந்திப்போமாக.

உறவு

ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமையின் காரணமாக எல்லோரையும், வள்ளலார் சுற்றமாகப் பாவிக்கிறார்.

"நீர் பிறரோ யான் உமக்கு நேய
உறவலனோ"

"உற்றமொழி யுரைக்கின்றேன்
ஒருமையினால் உமக்கே, உறவன்
அன்றிப் பகைவனென உன்னாதீர்
உலகீர் "

- திருவருட்பா

குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை. பிறர் குற்றம் பார்க்கும் பொழுது தீமையே விளைகிறது. உறவிற்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது. ஆன்மநேயம் அகன்று விடுகிறது. ஆன்ம நேயம் போய்விட்டால் ஆன்ம லாபத்தை அடைய முடியாது. இதன் காரணமாக எல்லோரையும் சுற்றமாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்று வள்ளலார் கருதுகிறார்.

" யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் "

- புறநானூறு

இது நல்ல தருணம்

"காக்கை குருவி எங்கள் சாதி, நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்.
நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி
வேறில்லை"

- மகாகவி பாரதியார்

உண்மை நிலை

உள்ளது உண்மை. இல்லாததை இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வது பொய். பஞ்ச பூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மற்ற தத்துவங்கள் இருப்பது உண்மையாகும். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் மனிதனால் கற்பிக்கப்பட்ட சாதி, மதம், சமயம், முதலியன செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்டது. இல்லாததை இருப்பதாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டது.

"சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்யென
ஆதியில் உணர்த்திய அருட்பெருஞ்ஜோதி"
"கலையுரைத்த கற்பனையெல்லாம் நிலை
யெனக் கொண்டாடும் கண்மூடி
வழக்கங்கள்"

- வள்ளலார்

இயற்கையாக உள்ள உண்மை நிலையே கடவுள் நிலை என்பதினால் கடவுளை "இயற்கை உண்மை" என்கிறார். இந்த உண்மை உணரத் தேவைப்படும் அறிவும் நமக்கு இயற்கையாகவே உள்ளது. இந்த அறிவே தெய்வம், என்பதை "மெய்யறிவுருவாம் தெய்வமே" என்று கூறுகிறார்.

"சித்த மிசை குடி கொண்ட அறிவான தெய்வமே".

- தாயுமானவர்

எள்ளுக்குள் எண்ணையும், எண்ணைக்குள் ஒளியும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒளி வெளிப்படும் போது வெளிச்சமாகிறது.

உத்தமர்கள் உள்ளத்தில் உள்ள இயற்கை

குரு. துரைராசு

உண்மையாகிய கடவுள், வெளிப்படும் பொழுது இயற்கை விளக்கமாகிறது. ஆகவே, கடவுளை இயற்கை உண்மையென்றும், இயற்கை விளக்கமென்றும் வள்ளலார் கூறுகிறார். கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படும் பொழுது ஏற்படும் அனுபவத்தை "இயற்கைத்தனி அனுபவம்" என்றும், அப்போது அடையும் இன்பத்தை "இயற்கைத்தனி இன்பம்" என்றும் வள்ளலார் கூறுகிறார்.

"சச்சிதானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே"

- மகாதேவ மாலை

(சத் - உண்மை, சித் - அறிவு, ஆனந்தம் - இன்பம்)

தெளிவு

தெளிந்த அறிவும், அன்பும், நிறைந்த உத்தமர்கள் உள்ளத்தில்தான் கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படுகிறது.

"அன்புளோர்தம் தெருளுடைய உள முழுதும் கோயில் கொண்ட சிவமே"

- மகாதேவ மாலை

துறவு

"துறவு" என்ற சொல்லுக்கு நீக்கல், வெறுத்து விடுதல், என்று பொருள். துறவிகளை "முனிவர்கள்" என்றும் அழைக்கிறார்கள். "முனிதல்" என்ற சொல்லுக்கு சினத்தல், வெறுத்தல், என்று பொருள் கூறப்படுகிறது.

அன்பே சிவமாகிய கடவுளை, உலகை வெறுத்து விட்டுத் தனியாக ஒதுங்கியிருக்கும் துறவிகள் எப்படிக் காண முடியும்?

துறவிகளை "தயவில்லாத காவியுடைத் துறவிகள்" என்றும் "தயவுடைய வெள்ளயாடைத் துறவிகள்" என்றும் இரண்டு வகையாக வள்ளலார் பிரிக்கிறார்.

"மூன்றாசைகளில் விசேஷம் பற்றுள்ளவர்களாகித் தயவில்லாத கடின சித்தர்கள் சந்நியாசம் பெற்றுக் கொள்ள

இது நல்ல தருணம்

வேண்டும். மேற்படி குற்றமற்றவர்களுக்குச் சந்நியாசம் வேண்டுவதில்லை".

- திருவருட்பா உரைநடைப் பகுதி

'சந்நியாசி காவிலேஷ்டி போடுவதற்கு ஞாயம்'

"தயவில்லாத கடின சித்தர்களாகையால் தத்துவ ஆபாசமுள்ளது. தத்துவத்தை ஜெயித்து, தயவை நடத்துவதற்கு யத்தக்குறியின் அடையாளமாகத் தரிப்பது "காவி". வெற்றியான பிறகு அடைவது தயவு. ஆதலால் வெற்றிக் கொடி வெள்ளை".

'தயவு வெள்ளை என்பதற்கு ஞாயம்'

"தயவென்பது சத்துவம். சத்துவம் என்பது சுத்தம். சுத்தம் என்பது நிர்மலம். நிர்மலமென்பது வெள்ளை வருணம். வெள்ளை என்பது ஞானம். ஞானம் என்பது அருள். அருளென்பது தயவு. தயவென்பது காருண்யம்".

"நித்தியத்துறவென்பது, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இந்த நான்கையும், நித்தியம் நான்கு காலங்களிலும் செய்து அனுபவித்துப் பற்றற்று இருப்பதே நித்தியத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது".

தயவுடைய வெள்ளையாடைத் துறவிகள், இத்தேகமும், ஜீவனும், போகப் பொருள்களும், சர்வ சுதந்திரராகிய கடவுள் பெருங்கருணையாற் கொடுக்கப் பெற்றனவேயன்றி, நமது சுதந்திரத்தாற் பெற்றன வல்லவென்னும் உண்மையை அறிந்து கொண்டு, உலகிடை வாழ்ந்தாலும், உலகியல் சிறிதும் உளம் பிடியா வகையில் பற்றற்று வாழ்ந்து கொண்டு, உலகத்துயிரையெல்லாம் அன்புடன் நேசித்து பெற்றதாய்போல், கருணை உள்ளத்துடன் விளங்குவார்கள்.

நமது உடல், உயிர், அனுபவம், எல்லாம் நம்முன்வினைப்படி அமைந்துள்ளது என்ற உண்மையையும் உணர்ந்து கொண்டு செயல் படுவார்கள்.

குரு. துரைராசு

**"அவரவர் வினைவழி அவரவர்
அனுபவம்"**

- திருமந்திரம்

இதே கருத்தை வள்ளல் பெருமானும், தம்முடைய கடிதம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

"எந்தக் காலத்தில், எந்த இடத்தில், எந்த விதமாக, எந்த மட்டில், எதை அனுபவிக்க வேண்டுமோ, அதை அந்தக் காலம், அந்த இடம், அந்த விதம், அந்த மட்டும் பொருந்தப் பொசிப்பிக்கின்றது திருவருட் சத்தியாயிருந்தால் நமக்கென்ன சுதந்திரமிருக்கின்றது. எல்லாம் திருவருட் சக்தி காரியமென்று அதைத் தியானித்து இருக்க வேண்டும். உண்மை இது. தெளிந்திருக்க வேண்டும்".

- வள்ளலார்

உலக மக்களை விட்டு ஒதுங்கி மலைகளிலும், குகைகளிலும், வாழ்த்து கொண்டிராமல், உலகத்திடையே ஆன்ம நேய உரிமையுடனும், அன்புடனும், தெளிந்த அறிவால், உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொண்டு பற்றற்று வாழ்ந்து கொண்டு, உலகுயிர்க்கெல்லாம் தம்மாலான ஜீவகாருண்யப் பணி செய்து கொண்டிருப்பதே உண்மைத் துறவியின் இலக்கணம். இதுவே வள்ளல் பெருமான் நமக்கு உணர்த்தியுள்ள "சன்மார்க்கப் புது நெறி".

முத்தேக சித்திபெற்று, எல்லா உடம்பிலும், உயிரிலும் புகுந்து கொண்டு தாமே சன்மார்க்கம் நடத்தப் போவதாக வள்ளல் பெருமான் நமக்கு அருளியுள்ளதை உணர்ந்து கொண்டு, நம்பிக்கையுடன், நாமும் நம்மாலான சன்மார்க்கப் பணியை மேற்கொள்வோமாக!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

7

கடவுளுக்குக் குணங்கள் உண்டா?

கடவுள் என்றும், இறைவன் என்றும், அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் என்றும், நம்மால் குறிக்கப்படுகிற அந்தத் தனிக் கடவுள் யார்?

எல்லாமே கடவுளாக இருக்கும் போது, கடவுள் என்று நாம் தனியாகக் குறிப்பிடுவது எதனை? ஒரு உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்.

நீரானது ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், சேற்றுநீர், மழைநீர், கடல்நீர், இளநீர் என்று பலவகையாக இருந்தாலும் நீர் ஒன்றுதான். ஆனால், நிறம், குணம், ருசி மாறுபடுகிறது.

நீரானது குளிர்ந்து கட்டியாக இருக்கும்போது, அதனைப் பனிக்கட்டி என்று சொல்லுகிறோம். பனிக்கட்டி உருகியதும் தண்ணீர் எனப்படுகிறது. தண்ணீர் வெப்பத்தினால் சூடேறியதும் வெந்நீர் ஆகிறது. பிறகு ஆவியாகியதும் நீராவியாகிறது. அதுவே ஆகாயத்தில் மேலே சென்றதும், மேகம் என்றும், முகில் என்றும், அழைக்கப்படுகிறது. அதுவே குளிர்ந்து பூமிக்குத் திரும்பும் பொழுது மழை ஆகிறது. பொருள் ஒன்றாக இருந்தாலும், அது இருக்கும் நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல், வெவ்வேறு பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதன் தன்மையும் (நிறம், குணம், மணம், முதலியன) வேறுபடுகிறது.

இதேபோல் எல்லாமே கடவுளாக இருந்தாலும், இறைவன் என்று நாம் குறிப்பிடுவது, அந்த மெய்ப் பொருளின் ஒரு நிலையையே. எல்லாமே கடவுள் என்பதை வள்ளல் பெருமான் மகாதேவ மாலையில்,

குரு. துரைராசு.

**"உலகநிலை முழுதாகி, ஆங்காங்குள்ள
உயிராகி, உயிர்க்குயிராம் ஒளிதானாகி"**

என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் திருப்பள்ளி எழுச்சியில்,

**"முழுதும் ஆனான் என ஆகமவேதம்
முறைகளெல்லாம் மொழிகின்ற முன்னவனே"**

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"உலகம் யாவையும் தாழுள ஆக்கலும்" என்று கம்பரும், "உலகெலாம்" என்று சேக்கிழாரும் பாடியுள்ளார்கள். இதிலிருந்து எல்லாமே கடவுள், கடவுளைத்தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இறைவன் என்றும், மெய்ப்பொருள் என்றும் குறிப்பிடப்படும் கடவுள், எல்லாமே ஆக இருந்தாலும், ஒரு நிலையில் வெட்ட வெளியாக, சுத்த அறிவாக, மெய்ச் சிவமாக இருக்கிறது. திருவருடா ஆறாம் திருமுறை உரைநடைப் பகுதியில், வள்ளல் பெருமான் இந்த நிலையை "ஆன்ம ஆகாசம்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"ஆன்ம ஆகாசம்" என்ற நிலையில் கடவுளுக்குக் குணங்கள் இல்லை. ஆன்மாவின் இயற்குணமாகிய சத்துவ குணமும் இல்லை.

ஆன்மாவிற்குக் குணம் உண்டு. அதன் இயற்குணம் சத்துவம். ஆன்மா சுத்த சிவ நிலை அடையும் பொழுது, குணங்கள் இல்லை.

ஆறாம் திருமுறை உரைநடைப் பகுதியில், வள்ளல் பெருமான் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது,

"ஆகாசம் அனாதி. அதுபோல் அதற்குக் காரணமான பரமாகாச சொரூபராகிய கடவுள் அனாதி. அனாதியாகிய ஆகாசத்தில் காற்றும் அனாதி. அனாதியான வெளியில் காற்று எப்படி அனாதியோ, அப்படிக் கடவுளிடத்தில் அருட்சக்தி அனாதியாய் இருக்கிறது. ஆகாயத்தில் அணுக்கள் நீக்கமற

இது நல்ல தருணம்

நிரம்பியிருக்கின்றன. இதுபோல் கடவுள் சமூகத்தில், (ஆன்ம ஆகாசத்தில்) அணுக்கள் சந்தானமயமாய் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்த அணுக்களுக்கு ஆன்மா என்றே பெயர்".

- திருவருட்பா வசனபாகம்

பூதவெளி

(ஆகாசம்)

காற்று

பூத அணுக்கள்

ஆன்ம ஆகாசம்

(கடவுள்)

அருட்சக்தி

ஆன்ம அணுக்கள்

கடவுள் நிலையும், ஆன்மாவின் நிலையும் வெவ்வேறானது என்பது இதனால் அறியப் படுகிறது.

ஆறாம் திருமுறை வசனபாகத்தில் இதைப் பற்றி மேலும் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

**"ஆன்மாவின் செயற்கை - ரஜோ, தமங்கள்
ஆன்மாவின் இயற்கை - சத்துவம்"**

"ஆன்மாவின் இயற்கை குணம் தயை. ஆன்மா இயற்கையோடுருந்தால் சிவம் ஆகலாம். அருள் வெளியாகிய ஆன்ம இயற்கையால், சிவானுபவத்தைப் பெறுவது உண்மை".

மேலே குறிப்பிடப்பட்டதிலிருந்து ஆன்மா வென்பதும், சிவம் என்பதும், ஒரே மெய்ப் பொருள் என்றாலும், "ஆன்மா சிவமாகலாம்" என்று சொல்வதினால், ஆன்மாவின் நிலை வேறு, சிவத்தின் நிலை வேறு என்றாகிறது.

ஒரே மெய்ப்பொருளின் வெவ்வேறு நிலைகளை, வெவ்வேறு பெயரில் குறிப்பிடுகிறோம். கடவுள் நிலையில் குணங்கள் இல்லை. ஆன்மா என்ற நிலையில், அதன் இயற்குணம், தயை, சத்துவம் என்று தெரிகிறது.

குரு. துரைராசு

"ஆன்மா" என்று சொல்வதும், "கடவுள்" என்று சொல்வதும், ஒரே மெய்ப் பொருளின் வெவ்வேறு நிலையையே, என்பது இதனால் நன்கு தெளிவாகிறது.

இதேபோல், அறிவும் வெவ்வேறு நிலையில், வெவ்வேறு பெயரால் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

ஜீவ அறிவு - உபாய ஞானம்
ஆன்ம அறிவு - உண்மை ஞானம்
கடவுள் அறிவு - அனுபவ ஞானம்

கடவுள் நிலையில், கடவுளுக்குக் குணங்கள் இல்லை, என்பதை வள்ளல் பெருமான் பதிவிளக்கம் என்ற தலைப்பில் பாடிய பாடலில் "இயற்கையிலே குணங்கள் ஏதுமில்லார்" என்று பாடியுள்ளார். இந்தப் பாடலுடன் கட்டுரை நிறைவு பெறுகிறது.

"இயற்கையிலே பாசங்கள் ஒன்றுமில்லார்
குணங்கள் ஏதுமில்லார், தத்துவங்கள்
ஏதுமில்லார், மற்றோர்
செயற்கையில்லார், பிறப்பில்லார்,
இறப்பில்லார், யாதும் திரிபில்லார்
களங்கமில்லார், தீமையொன்று மில்லார்
வியப்புற வேண்டுதலில்லார். வேண்டாமை
இல்லார், மெய்யே மெய்யாகி எங்கும்
விளங்கி இன்ப மயமாய்
உயத்தகுமோர் கத்த சிவானந்த சபை
தனிலே ஒங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர் உண்டே கண்டார்"

- திருவருட்பா

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

8

இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின்

"பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்" என்பது பழமொழி.

ஒருவருக்குப் பசிவந்திடுமானால், பெருமை, நற்குலப் பிறப்பு, கல்வியறிவு, வள்ளன்மை, உயர்ச்சி, கொடை, தவம் செய்தல், மேம்பாடு, முயற்சி, மாதரிடம் அன்பு செலுத்துதல், ஆகிய இய்ப்த்துப் பண்புகளும் ஒழித்துவிடும் என்பதை நமது தமிழ் மூதாட்டி ஒளவையார் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

**"மானம், குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம்தவம் உயர்ச்சி தாளான்மை தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்"**

-நல்வழி

பசி என்பது ஒருவருக்கு நாள் தோறும் தோன்றும் (நோய்). இதைப் "பசிப்பிணி" என்று ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றான மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது.

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்

.....
பசிப்பிணி என்னும் பாவி "

- மணிமேகலை

நமது ஐயா வள்ளல் பெருமான் அவர்களும் தாம் எழுதிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்ற நூலில் பசியினால் ஏற்படும் துன்பத்தையும், அவத்தைகளையும் பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார்கள்.

குரு. துரைராக

"ஜீவர்களுக்குப் பசி அதிகரித்த காலத்தில் ஜீவ அறிவு விளக்கமில்லாமல் மயங்குகின்றது. அது மயங்கவே அறிவுக்கறிவாகிய கடவுள் விளக்கம் மறைபடுகின்றது. அது மறையவே புருடதத்துவம் சோர்ந்துவிடுகின்றது. அது சோரவே பிரகிருதி தத்துவம் மழுங்குகின்றது. அது மழுங்கவே குணங்களெல்லாம் பேதப் படுகின்றன. மனம் தடுமாறிச் சிதறுகின்றது. புத்தி கெடுகின்றது. சித்தம் கலங்குகின்றது. அகங்காரம் அழிகின்றது. பிராணன் சுழல்கின்றது. பூதங்களெல்லாம் புழுங்குகின்றன. வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் நிலைமாறுகின்றன. கண் பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது. காது கும்மென்று செவிடுபடுகின்றது. நா உலர்ந்து வறளுகின்றது. நாசி குழைந்து சுழல்கின்றது. தோல் மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது. கை கால் சோர்ந்து துலங்குகின்றன. வாக்குத்தொனி மாறிக் குளறுகின்றது. பற்கள் தளறுகின்றன. மலசல வழி வெதும்புகின்றது. மேனி கருகின்றது. ரோமம் வெறிக்கின்றது. நரம்புகள் குழைந்து நைகின்றன. நாடிகள் கட்டுவிட்டுக் குழைகின்றன. எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன. இருதயம் வேகின்றது.

மூளை சுருங்குகின்றது. சுக்கிலம் வெதும்பி வற்றுகின்றது. ஈரல் கரைகின்றது. இரத்தமும் சலமும் கவறுகின்றன. மாமிசம் குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது. வயிறு பகீலென்றெரிகின்றது. தாபசோபங்கள் மேன்மேலும் உண்டாகின்றன. உயிரிழந்து விடுவதற்கு மிகவும் சமீபத்த அடையாளங்களும் அனுபவங்களும் மேன்மேலும் தோன்றுகின்றன."

- வள்ளலார் (ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்)

பசிப்பிணிக்கு மருந்து உணவு. ஆகவே தான் உண்டி கொடுத்தவர்கள் உயிர் கொடுத்தவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

**"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்"**

- புறநானூறு

இது நல்ல தருணம்

**"மக்கள் யாக்கை உணவின் பிண்டம்
மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே"**

- மணிமேகலை

ஒரு நாடு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கூறவந்த
வள்ளுவர், ஒரு நாட்டில் நல்ல விளைச்சல் இருக்க வேண்டும்.
பசி என்னும் பிணி இருக்கக்கூடாதென்கிறார்.

**"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வஞ் சேர்வது நாடு"**

**"உறுபசியு மோஷப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு"**

- திருக்குறள்

எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து,
இருக்கும் உணவைப் பகுத்துண்டு, இன்புற்றிருக்க வேண்டும்
என்கிறார்.

**"பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நாலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை"**

- திருக்குறள்

உணவு கிடைத்து உண்டு, பசி நீங்கியவுடன் ஏற்படும்
மகிழ்ச்சி இன்பத்தையும் வள்ளலார் விளக்கியுள்ளார்.

"இவ்வளவு அவத்தைகளும் ஆகாரங்கிடைத்தபோது
உண்டு பசி நீங்க, நீங்குகின்றன. அப்போது தத்துவங்களெல்லாம்
தழைத்து உள்ளங் குளிர்ந்து அறிவு விளங்கி அகத்திலும்
முகத்திலும் ஜீவகளையும் கடவுள் களையும் துளும்பி ஒப்பில்லாத
திருப்தி இன்பம் உண்டாகின்றது. இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை உண்டு
பண்ணுகின்ற புண்ணியத்துக்கு எந்தப் புண்ணியத்தை
இணையென்று சொல்லலாம்? இந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற

குரு. துரைராசு

புண்ணியர்களை எந்தத் தெய்வத்துக்குச் சரியென்று சொல்லலாம்? எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் அம்சமென்றே சத்தியமாக அறிய வேண்டும்"

- ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

"மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்" என்பது பழமொழி. விருந்தினரை உபசரித்து முதலில் உணவு படைத்துவிட்டு, மிச்சம் இருப்பதை உண்ணுகின்றவனுடைய நிலத்தில் வித்தில்லாமலேயே விளைச்சல் ஏற்படும் என்கிறார் வள்ளுவர்".

**"வித்துமிடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்"**

- திருக்குறள்

தகுதியுடைய நல்ல விருந்தினர்களை முகம் கோணாமல் உபசரிக்கிறவனுடைய வீட்டில் செல்வத் திருமகளாகிய இலட்சுமியானவள் மனமகிழ்ச்சியோடு வாசம் செய்வாள் என்று மற்றொரு குறட்பா கூறுகிறது.

**"அகனமர்ந்து செய்யா னுறைய முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவான் இல்"**

- திருக்குறள்

விருந்தோம்பல் என்பதற்கு இவ்வளவு அவ்வளவு என்று கணக்கில்லை. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு விருந்தினரை உபசரிக்கிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு புண்ணியம் செய்த பயன் உண்டு.

**"இனைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லை விருந்தின்
துனைத்துணை வேள்விப் பயன்"**

- திருக்குறள்

பசியினால் துன்பப் படுவர்களைக் கண்டு வள்ளலார் மிகவும் வருந்தித் தாங்கொணாத் துயரத்துடன் பாடுகிறார்.

இது நல்ல தருணம்

"வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம்
வாடினேன், பசியினா லிளைத்தே
விடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்
நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோரென்
நேருறக் கண்டுளந் துடித்தேன்
ஈன்மா னிகளா யேழைக ளாய்நெஞ்
சிலைத்தவர் தமைக் கண்டே யிலைத்தேன்"

- திருவருட்பா

"பசியெனில் எந்தாய் என்னுள நடுங்குவ தியல்பே"

- திருவருட்பா

"பட்டினி கிடப்பாரைப் பார்க்கவு நேரீர்
பழங் கஞ்சியாயினும் வழங்கவு நினையீர்"

- திருவருட்பா

நமது ஞானிகள் அனைவருமே பசிப் பிணியைப் போக்குவதன்
அவசியத்தைக் கூறி விட்டுப் போயுள்ளார்கள்.

"பசித்தோர் முகம் பார்" என்று பட்டினத்து அடிகளும்
"அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல்" என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையும்,
"நொய்யிற் பிளவளவேனும் பகிர்மின்கள்" என்று அருணகிரியாரும்
கூறியுள்ளனர்.

வயிற்றுக்குச் சோறிடவேண்டும் இங்கு வாழும்
மனிதருக்கெல்லாம் என்று பாடிய பாரதியார்,

"தனியொருவனுக் குணவிலை யெனில்
ஐகத்தினை யழித்திடுவோம்" என்கிறார்.

"இரந்துமுயிர் வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வலகியற் றியான்"

- திருக்குறள்

"பசியும் ஒரு உபகாரக் கருவியே"

என்கிறார் வள்ளல் பெருமான்.

குரு. துரைராசு

"பசியில்லாவிடில் ஜீவர்கள் ஆகாரங்குறித்து ஒருவனையொருவர் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். எதிர்பாராத மீட்சத்தில் உபகாரச் செய்கை தோன்றாது. அது தோன்றாதபோது ஜீவகாருண்யம் விளங்காது. அது விளங்காதபோது கடவுளருள் கிடைக்கமாட்டாது. ஆதலால் பசியுங் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உபகாரக் கருவி என்றே அறிய வேண்டும்".

- வள்ளலார் (ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்)

உணவு கொடுத்துப் பசியைப் போக்குவதினால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் வள்ளலார் கூறியுள்ளார்.

"1. சூலை, குன்மம், குஷ்டம், முதலிய தீராத வியாதிகளால் வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களுக்கு பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரித்தார்களானால் அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பே நல்ல மருந்தாக அந்த வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்து, விசேஷ சௌக்யத்தை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

2. பலநாள் சந்ததியில்லாமல் பலபல விரதங்களைச் செய்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளது பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பு நல்ல அறிவுள்ள சந்ததியை உண்டு பண்ணுமென்பது உண்மை.

3. அற்ப வயதென்று குறிப்பினால் அறிந்து கொண்டு இறந்து போவதற்கு அஞ்சி விசாரப்படுகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்புத் தீர்க்காயுளை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

4. கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம் முதலியவைகளைக் குறித்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி, பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பு, கல்வி,

இது நல்ல தருணம்

அறிவு, செல்வம், போகம் முதலானவைகளை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

5. பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாகக் கொண்ட ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகளுக்குக் கோடையில் வெயிலும் வருத்தாது. மண்ணும் குடு செய்யாது. பெருமழை, பெருங்காற்று, பெரும்பனி, போடி, பெருநெருப்பு முதலிய உற்பாதங்களும் துன்பம் செய்விக்க மாட்டா. விடுசிகை, விஷக்காற்று, விஷசுரம் முதலிய அஜாக்கிரதைப் பிணிகளுமுண்டாகா. அந்த ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகள், ஆற்று வெள்ளத்தாலும், கள்ளர்களாலும், விரோதிகளாலும் கலக்கப்படார்கள். அரசர்களாலும், தெய்வங்களாலும், அவமதிக்கப்படார்கள்.

ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகளது விளைநிலத்தில் பிரயாசையில்லாமலே விளைவு மேன்மேலும் உண்டாகும். வியாபாரத்தில் தடையில்லாமல் லாபங்களும், உத்தியோகத்தில் கெடுதியில்லாத மேன்மையும் உண்டாகும். சுற்றங்களாலும், அடிமைகளாலும் சூழப்படுவார்கள். துஷ்டமிருகங்களாலும், துஷ்டஜந்துக்களாலும், துஷ்ட பிசாசுகளாலும், துஷ்ட தெய்வங்களாலும் பயஞ்செய்யப்படார்கள்.

ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களும் அஜாக்கிரதையினாலும், ஊழ்வகையினாலும் சத்தியமாக வராது.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவித்து இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமாகிய மேலான விரதமானது, யாராலும் அவசியம் செய்யத்தக்க தென்பது கடவுளாணை என்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் உடையவர்களாகி, ஜீவர்களைப் பசியென்கின்ற அபாயத்தில் நின்றும் நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள், எந்த ஜாதியாராயினும், எந்தச் சமயத்தாராயினும், எந்தச் செய்கையையுடையவர்களாயினும், தேவர், முனிவர், சித்தர், யோகர், முதலிய யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறப்புடையர் ஆவார்களென்று

குரு. துரைராசு

சர்வசக்தியையுடைய கடவுள் சாட்சியாகச் சக்தியுஞ் செய்யப்படுமென்று அறிய வேண்டும்".

**"இவர்களே தெய்வ முமென்று
உண்மையாக அறிய வேண்டும்"**

- ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

அறத்தின் சிறப்பைத் திருமந்திரமும் வலியுறுத்துகிறது.

"நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும் இருமலும், இரத்தசோகையும், கோழையும், உடம்பெல்லாம் கொதிக்கும் உட்குடும் இவை போன்ற பிற நோய்களும் தருமம் செய்யாதவர்பால் நிகழ்வன. அச்சத்தைத்தரும் இடியும், கொடிய விஷமுடைய நாகப்பாம்பும், உரோணியென்னும் தொண்டை நோயும், பிளவை முதலிய நோய்களும் தருமம் செய்பவர்கள்பால் வந்து சேரமாட்டா" என்கிறது திருமந்திரம்.

**"இருமலும் சோகையும் ஈனையும் வெப்பும்
தருமஞ் செய்யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி நாக முரோணி கழலை
தருமஞ் செய்வார் பக்கல் தாழ்கிலாவே"**

- திருமந்திரம்

அறஞ்செய்ய வேண்டிய அவசியத்தைத் திருமூலர் "ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின், பார்த்திருந்துண்மின்" என்று மேலும் கூறுகிறார்.

**"யாவர்க்கு மாம்பிறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பக வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னூரை தானே"**

- திருமந்திரம்

"இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின்"

- திருமந்திரம்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

9

ஈத்துவக்கும் இன்பம்

"ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்"

"யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்பது நம் பழந்தமிழர் பண்பாடு. பிறப்பினால் யாவரும் சமமே. எந்தவிதமான வித்தியாசமோ அல்லது வேறுபாடோ கிடையாது. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

சாதி, மதம், சமயம் என்பதெல்லாம் மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதே.

**"சாதியு மதமுஞ் சமயமும் பொய்யென
ஆதியிலுணர்த்திய அருட்பெருஞ்ஜோதி"**

- அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

"பொறித்த மதஞ் சமயமெல்லாம் பொய் பொய்யேயவற்றுள்
புகுதாதீர் சிவமொன்றே பொருளெனக் கண்டறிமின்"

- திருவருட்பா

**"சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்"**

- பாரதியார்

ஆனால் நமது தமிழ் மூதாட்டி ஒளவைப் பாட்டியோ, உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்று இரண்டு சாதிகள் மட்டுமே இருப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார்.

"சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை.....

..... மேதினியில்

இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிகுலத்தோர்"

- ஒளவையார்

குரு. துரைராசு

மகாகவி பாரதியாரும், ஓளவைப்பாட்டியின் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அமிழ்தம் எனப் போற்றுகிறார்.

**"சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லியசொல் அமிழ்தம் என்போம்
நீதி நெறியினின்று பிறர்க்குதவும் நேர்மையர்
மேலோர், கீழவர் மற்றோர்"**

- பாரதியார்

ஒருவர் உருவத்தில் நெடிது உயர்ந்து உயரமானவராகவோ அல்லது பெரியவராகவோ இருக்கலாம். அல்லது அதிக வயது உடையவராகவோ, மிகுந்த செல்வம் படைத்தவராகவோ இருக்கலாம். அல்லது உயர் பதவியில் இருக்கலாம். இதனால் மட்டும் அவரை "உயர்ந்தோர்" அல்லது மேலோர் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

ஒருவர் உருவத்தில் சிறியவராகவோ அல்லது உயரம் குறைந்தவராகவோ இருக்கலாம். குறைந்த வயதுடையவராகவோ அல்லது பணமில்லாத ஏழையாகவோ இருக்கலாம். அல்லது சிறிய பதவியில் அதாவது கீழான பதவியில் இருக்கலாம். இதனால் அவரைத் "தாழ்ந்தவர்" என்றோ அல்லது கீழோர் என்றோ சொல்லிவிட முடியாது.

**"மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர், கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர் "**

- திருக்குறள்

ஒருவருடைய புறத்தோற்றத்தை வைத்து அவரை நாம் எடைபோடக் கூடாது.

**"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு
அச்சாணி யன்னார் உடைத்து"**

- திருக்குறள்

பின்பு உயர்ந்தவர் என்பவர் யார்? அவரை ஏன் உயர்ந்தவர் அல்லதுமேலோர் என்று சொல்ல வேண்டும்? மற்றவரைத்

இது நல்ல தருணம்

தாழ்ந்தவர் அல்லது கீழோர் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? என்ற வினா ஒவ்வொருவர் மனதிலும் எழக்கூடும். இதில் வியப்பு இல்லை.

ஈகை உடைய ஒருவர் தக்க சமயத்தில் பிறருக்கு உதவுகிறார். அப்படி உதவும் பொழுது, அதாவது ஒருவர் மற்றொருவருக்கு ஒன்றைக் கொடுக்கும் பொழுது, கொடுப்பவருடைய கையானது உயர்ந்து (மேலே) இருக்கும். கொடுக்கும் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்பவருடைய கையானது தாழ்ந்து (கீழே) இருக்கும். ஆகவே கொடுப்பவர் உயர்ந்தவர் ஆகிறார். ஏற்றுக்கொள்பவர் தாழ்ந்தவர் அல்லது கீழோர் ஆகிவிடுகிறார். இதைக்கருதியே, ஓளவைப் பாட்டி மணித குலத்தை "இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிகுலத்தோர்" என்று இரண்டு சாதிகளாகப் பிரிக்கிறார். "அறஞ்செய்ய விரும்பு", "ஐயமிட்டு உண்", "ஏற்பது இகழ்ச்சி" என்றும் அவர்கள் கூறியுள்ளதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

ஒருவர் மற்றொருவரிடம் சென்று யாசகம் கேட்பது இழிவான செயல். அப்படி ஒருவர் நம்மிடம் வந்து பிச்சை கேட்கும் பொழுது, இல்லையென்று சொல்லுவதும் இழிவான செயலே.

"ஈயென்று நானொருவரிடம் நின்று கேளாத

இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர் ஈது

இடுவென்ற போதவர்க்கில்லை யென்று சொல்லாமல்

இடுகின்ற திறமும்"

- திருவருட்பா

பிச்சை கேட்பது இழிவான செயல் தான். ஆனால் அதைக் காட்டிலும் இழிவான செயல் ஒன்று உள்ளதாகக் கூறுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. நெடுந் தெருக்களில் வீடுவீடாகச் சென்று பிச்சையெடுத்து நிரம்பக் கிடைத்த உணவு முழுவதையும் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் தான்மட்டும் தனியாக உண்பது தான் அந்த இழிவான செயல்.

குரு. துரைராசு

**"இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ ருணல்"**

- திருக்குறள்

திக்கற்றவர்களுக்கும் துன்பப்படுகிற ஏழைகளுக்கும் உதவி செய்து அவர்கள் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும். அதுதான் சிறந்த தருமம். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை என்றும், அற்றார் அழிபசிதீர்த்தல் என்றும் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

"உலகினில் உயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்

விலகந் யடைந்து விலக்குக" என்று அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வள்ளல் பெருமானுக்குக் கட்டளை இடுகிறார்.

இந்த ஈகையானது ஒருவருக்குப் புகழைக் கொடுக்கிறது. ஆகவேதான் "ஈகை" என்ற அதிகாரத்திற்கு அடுத்தபடியாகப் "புகழ்" என்ற அதிகாரம் திருக்குறளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் என்றும் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியுள்ளதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஏழைகளுக்குத் தானம் கொடுப்பதையும், அதனால் கிடைக்கும் புகழுடன் சிறந்து வாழ்வதையும் தவிர, இந்தப் பிறவியினால் அடையக் கூடிய பயன் வேறு எதுவுமில்லை என்கிறார்.

**"ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதிய மில்லை உயிர்க்கு"**

- திருக்குறள்

ஒன்றும் நிலையில்லாத இந்த உலகத்தில் நிலைத்து நிற்பது புகழ் ஒன்று தான்.

**"ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்"**

- திருக்குறள்

ஆகவே, புகழின் அவசியத்தை மேலும் வலியுறுத்துகிறார்.

இது நல்ல தருணம்

**"தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று"**

- திருக்குறள்

இந்தப் புகழைக் கொடுக்கும் ஈகைக் குணம் இல்லாத ஒருவன் இருப்பதைக் காட்டிலும் இறப்பதேமேல். மரணத்தைக் காட்டிலும் துன்பத்தைத் தரக்கூடிய செய்திவேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஈகைக் குணம் இல்லாத ஒருவன் இறந்து விட்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டவர்கள் "அவன் தொலைந்தது நல்லது" என்று மகிழ்ச்சியடைவார்களே ஒழிய, துன்பமடைய மாட்டார்கள் என்று ஒரு குறட்பா நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

**"சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉம்
ஈத லியையாக் கடை"**

- திருக்குறள்

ஈகையானது ஒருவருக்கு நிலைத்த புகழை மட்டுமல்லாமல், இன்பத்தையும் கொடுக்கிறது. இதை ஈத்துவக்கும் இன்பம் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். ஏழைகளுக்குத் தானம் செய்வதினால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி இன்பத்தை அனுபவிக்காததினால், அந்த இன்பம் என்னவென்று அறியாததினால்தான், இரக்க மற்றவர்கள், தம்முடைய செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்காமல், அப்படியே வைத்துவிட்டு உயிரிழந்து போகிறார்கள் போலும்! என்று கூறுகிறார்.

**"ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்கண் அவர்"**

- திருக்குறள்

திருவருட்பிரகாச வள்ளல் பெருமான், உயிர்களுக்குறும் இடையூறு எல்லாவற்றையும் போக்குவதினால் அவருடைய புகழ் ஒங்குகிறது. மகிழ்ச்சியும், பேரானந்த சுகநிலையும் அடையப் பெற்று நிச்சலும் பேரானந்த நித்திரை செய்வதாகப் பாடியுள்ளார்.

குரு. துரைராசு

**"அச்சமெலாம் தீர்ந்தேன் அருளமுதம் உண்கின்றேன்
நிச்சலும் பேரானந்த நித்திரை செய்கின்றேனே"**

- திருவருட்பா

**"உலகினி லுயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்
விலக நியடைந்து விலக்குக மகிழ்க
சுத்த சன்மார்க்க சுகநிலை பெறுக
உத்தமனாகுக வோங்குக வென்றனை"**

- திருவருட்பா

இந்த ஈத்துவக்கும் இன்பத்தைத் தாயுமானவரும் பாடுகிறார்.

**"அன்பர் பணிசெய்ய என்னை ஆளாக்கிவிட்டு விட்டால்
இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே"**

- தாயுமானவர்

வள்ளல் பெருமான் "ஏதாகுமோ" என்று எண்ணிப் பாடியப் பாடல்களையெல்லாம் இறைவன் வேதாகமங்களாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறான். தான்பெற்ற சுகநிலையை, பேரின்பத்தை. மற்றவர்களும் அடைய வேண்டும் என்ற பேர் இரக்கத்தின் காரணமாகவே தான் பாடியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

"ஏனுரைத்தே கிரக்கத்தா

வெடுத்துரைத்தேன் கண்டார்

யானடையுஞ் சுகத்தினை நீர்

தானடைதல் குறித்தே"

- திருவருட்பா

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நன்று நினைத்து எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

10

கம்மா இருக்கும் சுகம்

கம்மா இருக்கும் சுக நிலையை, வள்ளல் பெருமான் "அருட்பெருநிலை"யென்றும் "சுத்த சன்மார்க்க சுகநிலை"யென்றும் குறிப்பிடுகிறார். சிவ நிலை என்பதும் இதுவே. இந்த நிலையில் செயல் என்பது இல்லை. சிவம் சக்தியாக வெளிப்படும்போது தான், செயலும், இயக்கமும் உண்டாகின்றன. சிவம் வேறு, சக்தி வேறு என்பது இல்லை. இரண்டும் ஒரே இறைவனைத்தான் குறிக்கிறது. உதாரணமாக, நீரானது உறைந்த நிலையில் பனிக்கட்டி எனப்படுகிறது. ஆவியாகி விண்ணில் சென்ற பிறகு மேகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இறைவன் என்ற மெய்ப்பொருள் ஒன்றே தான் என்றாலும், அதன் நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல், பெயரும் செயலும் மாறுபடுகின்றன.

ஆசை என்பது சிறிதும் இல்லாத நிலையில் தான், பேசா அனுபூதி நிலை, அடையப்படுகிறது.

**"ஆசா நிகளம் துகளாயினபின்
பேசா அனுபூதி பிறந்ததுவே"**

- கந்தரனுபூதி

இந்த நிலையை வள்ளல் பெருமானும், கம்மா இருக்கும் சுக நிலையை, "உரைமனங் கடந்த ஒரு பெருவெளிமேல் அரைசு செய்தோங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி" என்கிறார்.

இந்த பேசா அனுபூதி நிலை, அதாவது கம்மா இருக்கும் சுகநிலை, தனக்கு எப்போது வருமோ என்று ஏங்குகிறார் வள்ளல் பெருமான்.

குரு. துரைராக

**"இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லது மற்ற
நென்று வருமோ அறியேன் எங்கோவே துன்றுமல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளி கடந்து
சும்மா இருக்கும் சுகம்"**

- திருவருட்பா

வள்ளல் பெருமானுக்கும் ஆசை இருந்தது. அதனால்
எண்ணமும் இருந்தது. அவருடைய எண்ணமும் இறைவனுடைய
எண்ணமும் ஒன்றாக இருந்தது.

**"எண்ணுகின்றேன், எண்ணங்களெல்லாம்
தருகின்றான்"**

- திருவருட்பா

"அகத்தே கறுத்து, புறத்தே வெளுத்திருந்த
உலகரனைவரையும், சகத்தே திருத்தி சன்மார்க்க சங்கத்
தடைவித்திட அவரும் இகத்தே பரத்தைப் பெற்று, மகிழ்ந்திடச்
செய்ய வேண்டும்" என்ற இச்சை வள்ளல் பெருமானுக்கு இருந்தது.

இறைவனுடைய இச்சையும் அதுவாகவே இருந்ததினால்,
இறைவனே தன்னை இந்த உலகத்திற்கு வருவிக்க உற்றதாகப்
பாடுகிறார்.

சும்மா இருக்கும் சுகநிலை, அதாவது சிவநிலை,
வந்துவிட்டால் செயல் ஒன்றும் இருக்காது என்பதினால், அந்த
நிலை தமக்கு வருவதற்கு முன்பே, உலகறிய சன்மார்க்கத்தை
விரித்துரைக்க வேண்டும் என்று தனது நெஞ்சுக்கு
அறிவுறுத்துகிறார்.

**"வருநாளில் உரைத்திடலாம் என
நினைத்து மயங்கேல், வருநாளில்
இன்பமயமாகி நிறைவாயே"**

இது நல்ல தருணம்

"நள்ளுலகில் இனி நாளைக் குரைத்தும்
எனத் தாழ்க்கேல், நாளை தொட்டு
நமக் கொழியா ஞான நடக்களிப்பே"

"நாளைக்கே விரித்துரைப்போம் என
மதித்துத் தாழ்க்கேல், தூய திருவருட்
ஜோதித் திருநடங் காண்கின்ற தூய
திருநான் வருநான் தொடங்கி
யொழியாவே"

- திருவருட்

வள்ளல் பெருமான், தன்னை நாயகியாகவும், இறைவனை
நாயகனாகவும் பாவித்துப் பல பாடல்களில் பாடுகிறார்.
இறைவனாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர், தனது பேர்
உடம்பில் கலந்து தனது உள்ளத்தில் பிரியாமல் என்றும் இருப்பார்
என்று, தானும் ஆண்டவரும் ஒன்றாகிக் கலந்து இருக்கப்
போவதை நமக்கு உணர்த்தும் பாடலுடன் இக்கட்டுரை நிறைவு
பெறுகிறது.

"என்சாமி எனது துரை என் உயிர் நாயகனார்

இன்றுவந்து நான் இருக்கும் இடத்தில் அமர்கின்றார்
பின்சாரும் இரண்டரை நாழிகைக்குள்ளே எனது

பேர் உடம்பில் கலந்துள்ளத்தே பிரியாமல் இருப்பார்
தன்சாதி உடைய பெருந்தவத்தாலே நான்தான்

சாற்றுகின்றேன் அறிந்திதுதான் சத்தியம் சத்தியமே
மின்சாரும் இடைமடுவாய் என்மொழி நின் தனக்கே

வெளியாகும் இரண்டரை நாழிகை கடந்தபோதே"

- திருவருட்பா

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

11

நோவா நோன்பு

தெய்வத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளிடம், வள்ளல் பெருமானுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது என்பதை அவர்கள் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்தியதிலிருந்து நாம் அறிய முடிகிறது.

தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் திருக்குறளின் பெருமையையும் கூறவந்த அமரகவி பாரதியார்,

**"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு"**

என்று பாடுகிறார். இதைக் காட்டிலும் சிறப்பாக வர்ணனை செய்ய இன்னொரு பாரதிதான் பிறக்க வேண்டும்.

வைரம், வைடுரியம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, பவளம், நீலம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், என்பவை விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்கள். ஆனால் விலை மதிக்க முடியாத ரத்தினச் சுருக்கமான ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருமையான குறட்பாக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு தன்னிகரற்று விளங்கும் இந்தத் தமிழ் வேதத்தை மட்டும் மதுரையம்பதியில், சங்கப் பலகையானது ஏற்றுக் கொண்டு மற்ற நூல்களைத் தள்ளியதில் வியப்பென்ன இருக்க முடியும்!

இந்தக் குறட்பாக்களில், ஒரு குறட்பாவை நான் படித்த பொழுது, என் சிந்தனையில் தோன்றிய கருத்தைத்தான், இந்தக் கட்டுரையின் மூலம் வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

ஒருவருக்குப் பொறுமை இருக்க வேண்டும். ஆனால் பொறுமை இருக்கக் கூடாது. பொறுமை இருக்க வேண்டும்

இது நல்ல தருணம்

என்பதிற்காகப் "பொறையுடைமை" என்ற அதிகாரமும், பொறாமை இருக்கக் கூடாது என்பதிற்காக "அழுக்காறாமை" என்ற அதிகாரமும் அடுத்தடுத்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அழகாக அமைந்திருக்கிறது.

சென்ற நூற்றாண்டில் நம்மிடையே வாழ்ந்து, ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை அகிம்சா வழியில் எதிர்த்து, கத்தியின்றி ரத்தமின்றி, நமக்குச் சுதந்தரத்தை மீட்டுத்தந்த நமது தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்திமகான் அவர்களை வாழ்த்த வந்த மகாகவி பாரதியார்,

"வாழ்க நீ எம்மான், இந்த வையத்து நாட்டிலெல்லாம் தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறி கெட்டுப் பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந்தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா நீ வாழ்க" என்று மிக அழகாகப் படுகிறார்.

காந்தி மகான், சத்தியம், அகிம்சை இரண்டிலும் அசையாத நம்பிக்கையும், தீவிரமான பற்றுதலும் வைத்திருந்தார். அவர் தான் மேற்கொண்ட எந்தக் காரியமும் வெற்றியடைய உண்ணாவிரதத்தையே தன்னுடைய ஆயுதமாகக் கையாண்டார். வெற்றியும் கண்டார். மகாத்மா என்ற பட்டமும் பெற்றார். அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களும் அவரைப் பின்பற்றித் தங்கள் காரிய சித்திக்காக உண்ணாநோன்பைக் கடைப்பிடிப்பதை நாம் இன்றும் காண்கிறோம்.

இறைவனுடைய அருளை வேண்டி, காடு, மலை, குகை, இவைகளில் வாசம் செய்து தவம் செய்யும் யோகிகளும் நெடுநாள் பட்டினி கிடந்து உண்ணாநோன்பைக் கடைப்பிடிப்பதை நாம் அறிவோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதை வள்ளுவர் தன்னுடைய குறட்பாவில் "உண்ணாது நோற்பார் பெரியார்" என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் வள்ளுவர் அதோடு நிறுத்தவில்லை. அந்தப் பெரியவரைக் காட்டிலும் இன்னொரு பெரியவர் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

குரு. துரைராசு

அந்தப் பெரியவர் யாரென்றால் அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுப்பவர், மானமெல்லாம் போனவழி விடுத்து, வைதாலும் வாழ்த்தெனக் கொள்பவர், பொறுமையின் இருப்பிடம், இரக்கமே உருவானவர், தயவு, கருணை, ஜீவகாருண்யமே அவருடைய ஆயுதம். இந்தப் பெரியவரின் பெருமையைப் பற்றிக் குறட்பாவின் அடுத்த அடியில்,

**"பிறர்சொல்லும் இன்னாச் சொல்
நோற்பாரின் பின்"** என்று கூறுகிறார்.

இனி, குறட்பாவை முழுவதுமாக மறுபடியும் பார்ப்போம்.

**"உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்"**

- திருக்குறள்

இந்தக்குறட்பா பொறையுடைமை என்ற அதிகாரத்தில் கடைசியாக வரும் குறட்பா.

உண்ணாநோன்பு உடலை வருத்தி நோன்பு நோற்பது. மற்றது உள்ளத்தைத் திருத்தி, அன்பைப் பெருக்கி, நோவாது நோன்பு நோற்பது. இந்த நோவா நோன்பைப் பற்றி வள்ளல் பெருமான் பாடியுள்ள பாடலுடன் இந்தக் கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

**"நோவாது நோன்பெனைப்போல்
நோற்றவரு மெஞ் ஞான்றும்
சாவாவரமெனைப் போற் சார்ந்த
வருந் தேவா நின்
பேருளை யென்போலப் பெற்ற
வரு மெவ் வுலகில்
யாருளர் நீசற்றே யறை"**

- திருவருட்பா

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

12

சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

**"சற்குண சாந்தப் புண்ணியர் தம்
திருவாயால் புகன்ற வார்த்தை அருள்
நெறி வேதாகமத்தின் அடிமுடி சொல்
வார்த்தைகள் என்று அறைவராலோ"**

- வள்ளலார்

அமரகவி பாரதியார் "சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே" என்று பாடுகிறார். மூச்சு தான் சக்தியின் பிறப்பிடம். "ஓம்" என்று மனதிற்குள்ளாகவே, நாவசையாமல், சொல்லும் பொழுது, மூச்சானது உள்ளே வாங்கப்படுவது நன்கு தெரியும். "ஓம்" என்று சொல்லுவது ஒரு எளிமையான பிராணாயாமப் பயிற்சியே. பிரணாயாமம் அஷ்டாங்கயோகத்தில் நான்காவது படி.

"ஓங்கார அணைமீது நானிருந்த தருணம்" என்று வள்ளலார் பாடுகிறார். உரைநடைப் பகுதியிலும், திருவருட்பாவில், ஓங்கார பீடத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இச்சை, ஞானம், கிரியை என்று முச்சக்தி வடிவமாக இறைவனுடைய அருட்சக்தி உள்ளதை,

"சாற்றிய இச்சை, ஞானம், கிரியை

என்னும் முச்சக்தி வடிவம் பொற்பதம்"

என்று திருவடிப்புகழ்ச்சியில் பெருமான் பாடியுள்ளது நாம் அறிந்ததே.

இச்சை என்பது ஆசை. ஆசையினால் எண்ணங்கள் உதிக்கின்றன. எண்ணங்களின் தொகுப்பே மனம். இந்த

குரு. துரைராசு

மனதிற்கும் சுவாசத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. சுவாசத்தை வசப்படுத்தினால், மனது வசப்படும். மனது அடங்கினால் சுவாசமும் அடங்கும்.

ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீரை ஊற்றிப் பாத்திரத்தைச் சூடாக்கினால், தண்ணீரும் சூடாகிறது. இதேபோல் பாத்திரத்தில் சூடான நீரையோ, குளிர்ந்த நீரையோ ஊற்றினால் அந்த வெப்பமும், குளிர்ச்சியும் பாத்திரத்தைச் சூடாகவோ, குளிர்ச்சியாகவோ செய்து விடுகிறது. இதே போன்றுதான் சுவாசமும், மனமும், ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருக்கிறது.

"மனமடங்கும் திறத்தினில் ஓரிடத்தே
இருந்தறியேன்"

- வள்ளலார்

பிராணாயாமப் பயிற்சியினால் மனது வசப்பட்டு அடங்குகிறது. "ஓம்" என்ற பிரணவ மந்திரத்தை மனதிற்குள்ளாகவே சொல்லச் சொல்ல, மனது அடங்கி எண்ணங்களற்ற நிலை அடையப் படுகிறது. மனதை அங்கும் இங்கும் அலையவிடாமல் ஸ்திரப்படுத்தவே மந்திரம் செபிக்கப் படுகிறது. மந்திரம் என்பது மனதை ஸ்திரப்படுத்துதலே.

கசப்பான மருந்தை உட்கொள்ள தேன், வெண்ணை, வாழைப்பழம் அல்லது சர்க்கரை ஏதாவது ஒன்றை மருந்துடன் சேர்த்துக் கொடுப்பார்கள். இதேபோல் நமது முன்னோர்கள் தத்துவங்களை விளக்குவதற்குக் கற்பனையுடன் கூடிய கதைகள் மூலமாகச் சொல்லி வைத்தார்கள். இதிகாசங்கள், புராணங்கள் தோன்றுவதற்கு இதுவே காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடும் பின்னால் வந்தவர்கள், தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் கற்பனையாகப் புனைந்துரைக்கப்பட்ட கதைகளை மட்டும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அதாவது சாரத்தை விட்டுவிட்டுச் சக்கையை மட்டும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இந்த நிலையைக் கண்ணுற்ற வள்ளல் பெருமான்,

இது நல்ல தருணம்

**"கலைஉரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்
கொண்டாடும் கண்முடி வழக்க
மெல்லாம் மண் முடிப்போக"** என்று பாடுகிறார்.

"ஓ" என்ற தமிழ் எழுத்தானது யானையின் தும்பிக்கையைப் போல் இருப்பதினால், "ஓம்" என்ற பிரணவத்திற்குக் கற்பனை செய்து உருவம் அமைத்தவர்கள், யானை முகத்துடன் கூடிய கஜமுக கணபதியை உருவாக்கினார்களோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

"கலை நிறை கணபதி சர யப்பட்டுள்ள வள்ளியானவள், இச்சா சக்தியான மனதைக் குறிக்கிறது. அதில் வரும் யானையானது, பிரணவ சொரூபமான ஓங்காரத்தைக் குறிக்கிறது. வள்ளியை மணம் புணரவந்த முருகன் ஞான சக்தியைக் குறிக்கிறது. ஞானம் என்பது அறிவு. அதாவது மெய்யறிவுருவாம் தெய்வத்தைக் குறிக்கிறது.

யானையைத் துதித்து, யானையின் ஆசீர்வாதத்தினாலும், உதவியினாலும், வள்ளியானவள் முருகனைச் சரணாடைந்து திருமணம் செய்து கொள்வது, 'வள்ளி திருமணம்', என்ற கதை. மனதை வசப்படுத்த ஓம் என்ற பிரணவத்தின் துணைவேண்டியுள்ளது என்பதே இக்கதையின் மையக் கருத்தாகும்.

**"அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடம்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே"**

- அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுது, காரியம் தடைபடாமல், அதாவது விக்கினம் இல்லாமல், காரியம் நல்லபடியாக முடிய, ஓம் என்ற பிரணவத்தைத் தியானித்துத் தொடங்க வேண்டும். என்பதற்காகத்தான் கணபதியைத் தொழுது வணங்கிப்

குரு. துரைராக

பிரார்த்தனை செய்து காரியத்தை ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. தொன்றுதொட்டு ஏற்பட்டுள்ள இந்த வழக்கம் வள்ளல் பெருமானையும் விட்டுவைக்கவில்லை. வள்ளல் பெருமானும் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை எழுத ஆரம்பிக்கும் பொழுதும், பிள்ளையார் கழி போட்டே ஆரம்பிக்கிறார்.

சக்தியின் பிறப்பிடமும், இருப்பிடமும் ஆகிய "ஓம்" என்ற பிரணவத்தைத் தியானித்து, நம் ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்வோம்!

"ஓங்கார அணைமீது நான் இருந்த தருணம்

**உவந்து எனது மணவாளர் சிவந்த வடிவு அகன்றே
ஈங்காரப் பளிக்கு வடிவு எடுத்தெதிரே நின்றார்**

**இருந்தருள்க என எழுந்தேன், எழுந்திருப்பதென் நீ
ஆங்காரம் ஒழியென்றார் ஒழிந்தனன் அப்போது**

**அவர் நானோ நான் அவரோ அறிந்திலன் முன்குறிப்பை
ஊங்கார இரண்டுருவும் ஒன்றானோம் ஆங்கே**

உறைந்த அனுபவம் தோழி நிறைந்த பெருவெளியே"

- வள்ளலார்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

13

கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை

**"ஒன்று பட்டால் உண்டுவாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வெண்டும்"**
- மகாகவி பாரதியார்

நமது நாட்டுச் சரித்திரத்தை உற்று நோக்கினால், மக்களிடமும், மக்களை ஆட்சிசெய்த மன்னர்களிடமும் இருந்த ஒற்றுமைக் குறைவினாலும், பகைமை உணர்ச்சியினாலும், பிறமதத்தைச் சார்ந்த அயல்நாட்டவர்கள், நமது நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்து, நம்மை அடிமைகளாக்கி, நமது சுதந்திரத்தைப் பறித்துப் பலநூறு ஆண்டுகள், நம்மை ஆட்சி செய்துள்ளதைக் காணலாம்.

மூவேந்தர்களாகிய சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பறம்பு நாட்டின் மீது படையெடுத்து, வள்ளல் பாரியைக் கொன்ற மாபாதகச் செயலினால் விளைந்த பாவம் இன்னமும் நம்மைப் படாதபாடு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் போன்ற வீரர்களைக் காட்டிக் கொடுத்து, அயல் நாட்டவர் நமது மண்ணில் காலுன்றச் செய்த கொடுமை நிறைந்த துரோகச் செயல்களே, நமது நாட்டின் சுதந்திரத்தை இழந்து, நாம் அடிமைகளாவதற்குக் காரணம். சிற்றரசர்களுக்குள் நிலவிய போட்டி, பொறாமை, சூழ்ச்சி, வஞ்சனை போன்றவையே நாடு அழியக் காரணமாயிற்று.

குரு. துரைராசு

இரண்டாவது உலகப் போரில் அழிந்து தரைமட்டமான பிறநாடுகள் கூட வளர்ச்சியடைந்து, பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள நிலையில், நமது நாடு மட்டும் பின் தங்கியுள்ளதற்குக் காரணம், மக்களிடம் உள்ள ஒற்றமைக் குறைவும், சுயநலப் பற்றும், அதனால் விளைந்த பகைமையும்தான், என்று சொன்னால் யாரும் மறுக்க முடியாது.

இப்போது கூட, நமது நாட்டு நடப்பைப் பார்த்தால், எத்தனை எத்தனை அரசியல் கட்சிகள்! மக்களிடம் வேற்றுமை உணர்ச்சியும், பகைமையும், சுயநலமும் எவ்வளவு மேலோங்கியிருக்கிறது! பணம் இருந்தால் எதையும் சாதித்து விடலாம் என்ற மனப்பான்மையும், ஒழுக்கம் அல்லாவிட முக்கியமல்ல, தவறு செய்தாலும், கடவுளிடம் மன்னிப்புக்கேட்டுத் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். என்ற மூடநம்பிக்கையும் மக்களிடம் பரவியிருக்கிறது. இதற்குச் சாதி, மதம், சமயம், ஒருவகையில் காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைத்து

"நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே" என்கிறார் பாரதியார்.

"சாத்திரங்கள் ஒன்றும் காணார் பொய்ச்

சாத்திரப் பேய்கள் சொல்லும் வார்த்தை நம்பியே
கோத்திரம் ஒன்றாயிருந்தாலும் ஒரு

கொள்கையிற் பிரிந்தவனைக் குலைத்திகழ்வார்
தோத்திரங்கள் சொல்லி அவர்தாம் தமைச்

சூதுசெய்யும் நீசர்களைப் பணிந்திடுவார்
ஆத்திரங் கொண்டே இவன்சைவன் இவன்

அரிபக்தன் என்று பெருஞ் சண்டையிடுவார்"

- மகாகவி பாரதியார்

மக்களிடம் உள்ள மூட நம்பிக்கை, ஒழுக்கக்குறைவு, இவற்றிற்குக் காரணம், மக்களிடம் உள்ள அறியாமையே என்பதை அறிந்த வள்ளல் பெருமான், மக்களுக்கு அறிவை அருள ஆண்டவரை வேண்டுகிறார்.

இது நல்ல தருணம்

"தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின்றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடுவாரும்
பொய்ச் சமயாதியை மெச்சுகின்றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன்றில்லார்
மேல் விளைவறிகிலர் வீண்கழிக்கின்றார்
எய்வந்த துன்பொழித்து அவர்க்கறிவருள்வர்
எனைப்பள்ளியெழுப்பி மெய்யின்பந்தந்தீரே"

- வள்ளலார்

மக்கள் சாதிமத சமயச் சச்சரவுகளினால், சண்டையிட்டுக் கொண்டு அழிவதைக் கண்ட வள்ளலார், சாதிமத சமயங்களைச் சாடுகிறார்.

"சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்யென
ஆதியில் உணர்த்திய அருட்பெருஞ்ஜோதி"

- அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

"சாதியிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே
சாத்திரச் சந்தங்களிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானத் தலைகின்ற வலகிர்
அலைந்தலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அழகலவே"

"சாதியும் மதமும் சமயமும் காணா
ஆதி அநாதியாம் அருட்பெருஞ்ஜோதி"

"பெருற்ற வலகிலுறு சமயமத நெறியெலாம்
பேய்பிடிப் புற்ற பிச்சுப்
பிள்ளவினை யாட்டென வுணர்ந்திடாதுயிர்கள்பல
பேதமுற் றங்கு மிங்கும்
போருற் றிரந்துவீண் போயினா ரின்னும் வீண்
போகாதபடி விரைந்தே

புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்க நெறிகாட்டி மெய்ப்
 பொருளினை யுணர்த்தி யெல்லாம்
 ஏருற்ற ககநிலை யடைந்திடப் புரிதிநீ
 யென் பிள்ளை யாதலாலே"

- திருவருட்பா

நமது தமிழ் மூதாட்டி ஒளவைப் பிராட்டியும், சாதிகள் இரண்டேதான் உள்ளன. சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிகுலத்தோர் என்று பாடிவைத்துள்ளார். அதாவது கொடுப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். கொடாதவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்று. இரண்டே சாதிகள் தான் உள்ளன என்கிறார்.

நமது நாடு சுதந்தரம் அடைவதற்கு முன்பு, மக்கள் அனைவரிடமும் தியாகமனப் பான்மையும், ஒற்றுமை யுணர்வும், மேலோங்கி இருந்தது. தன் சொந்த நலனைக் காட்டிலும் தேச நலனே முக்கியம் என்று கருதி மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன், தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தலைமையில் போராடி, நாட்டிற்கு விடுதலை கிடைக்க வழி செய்தார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ, நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, மக்களிடம் தேசப்பற்று குறைந்து, சுயநலப்பற்று அதிகமாகிவிட்டது. அதன் விளைவாக, போட்டி பொறாமை, சூழ்ச்சி, வஞ்சனை, பகைமை முதலியவை மக்களிடம் வேற்றுமையை அதிகரித்து, ஒற்றுமையைக் குறைத்துவிட்டது. இதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டு விட்டது.

வள்ளல் பெருமான், நமது ஊனக் கண்களிலிருந்து மறைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் தாம் தங்கியிருந்த மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில், சன்மார்க்கக் கொடியை முதன் முதலில் ஏற்றி வைத்து நீண்டதொரு பேருபதேசம் செய்துள்ளார்கள். அதில் முக்கியமாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது, நமக்கு ஒருமையும் தயவும் வரவேண்டும் என்பதே.

இது நல்ல தருணம்

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடிய வள்ளல் பெருமான், உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் அன்புடன் நேசிக்கும் "ஜீவகாருண்யமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல்" என்கிறார்.

**"உயிரெலாம் பொதுவில் உளம்பட நோக்குக
செயிரெலாம் விடுகெனச் செய்பிய சிவமே"**

- அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

இந்த ஒருமை உணர்வு நமது மகாகவி பாரதியாரிடமும் இருந்துள்ளதை நாம் காண்கிறோம்.

**"காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி, நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்,
நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி
வேறில்லை"**

- பாரதியார்

மக்களிடம் மீண்டும் ஒற்றுமையும் தேசப்பற்றும், சுயநலமின்மையும், தியாக உணர்ச்சியும் மேலோங்க, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக!

நமது பாரதப் புண்ணியபூமி உலகிற்கே வழிகாட்டும் என்று பாரதி கண்ட கனவு நிச்சயம் பலிக்கும் என்று நம்புவோம்!

**"எல்லாரும் அமரநிலை எய்தும் நன்
முறையை இந்தியா உலகிற்களிக்கும் ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும்"**

- மகாகவி பாரதியார்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

14

விடுவது வீடு

வள்ளல் பெருமான் முத்தேகசித்தி பெற்று, நமது ஊனக்கண்களுக்கு மறைவதற்கு சற்றேறக்குறைய மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், தாம் வசித்து வந்த சித்திவளாகத்திருமானிகையில், கி.பி. 1873, ஸ்ரீமுக வருஷம், ஐப்பசி மாதம், 7ம் தேதி புதன்கிழமை, பகல் 8.00 மணிக்கு முதன்முதலில் சன்மார்க்க ஜோதிக் கொடிஏற்றி வைத்து திருவாய் மலர்ந்தருளிய பேருபதேசக் குறிப்பில் காணப்படுவது :

"இப்போது எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டதனால் வந்த லாபம் இது. ஆதலால் நீங்களும் விட்டுவிட்டீர்களானால், என்னைப்போல் பெரிய லாபத்தைப் பெறுவீர்கள்"

- வள்ளலார்

வள்ளல் பெருமான் தாம் அருளிய சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பத்திலும் கூறுவது யாதெனின்,

"எனது யானென்னும் தேக சுதந்திரம், போக சுதந்திரம், ஜீவ சுதந்திரம், என்னும் மூவகைச் சுதந்திரங்களும் நீங்கிய விடத்தே எல்லாமுடைய கடவுளது திருவருட் சுதந்திரம் கிடைக்குமென்று இறைவன் திருவருளால் அறிவிக்க உள்ளபடி அறிந்தேன்"

- வள்ளலார்

"வீடு" என்ற வார்த்தைக்கு "விடுதல்" என்ற ஒருபொருளும் உண்டு.

நமது தமிழ் மூதாட்டி ஒளவைய் பாட்டியும், அறம், பொருள்,

இது நல்ல தருணம்

இன்பம் என்ற மூன்றையும் விட்டதே பேரின்ப வீடு என்று பாடிவைத்துள்ளார்.

"சுதல் அறம், தீவினைவிட்டு ஈட்டல்பொருள்,

எஞ்ஞான்றும்

காதல் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு

பட்டதே இன்பம், பரனை நினைந்து இம்மூன்றும்

விட்டதே பேரின்ப வீடு"

"பரனை நினைந்து" என்று கூறியுள்ளதினால், இறைவனுடைய நினைப்பை மட்டும்விடாது இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் மிகமுக்கியமான கருத்தாகும்.

எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட வேண்டும், என்று சொல்லிய வள்ளல் பெருமானும், இறைவனுடைய நினைப்பு மட்டும் மறவாது இருக்கவேண்டும் என்கிறார்.

"எதுவரினும் வருக, அலதெது போகினும் போக, நின் இணையடிகள் மறவாத மனம் ஒன்று மாத்திரம் எனக்கடைதல் வேண்டும் அரசே"

- திருவருட்பா

"கிட்டாதாயின் வெட்டென மற" என்பது பழமொழி.

நமக்கு ஒன்று கிடைக்கவில்லை, அல்லது நாம் ஒன்றை இழந்துவிட்டோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதை மறவாமல், அதைப் பற்றியே சதா நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், அதன் மீது ஒரு பற்றுதலும், பற்றுதலினால் பந்தமும் ஏற்படுகிறது. இந்தப் பந்தம் நீங்குவதே வீடு என்கிறார் வள்ளலார்.

"பற்றுவது பந்தம் அப்பற்றறுதல் வீடு

இஃது பரம வேதார்த்தம்"

- திருவருட்பா

வீடு என்று தனியாக ஒன்று இல்லை அது நமக்குள்ளே தான் இருக்கிறது என்பதைப் பல ஞானிகளும் கூறியுள்ளார்கள்.

குரு. துரைராசு

"தேடிக்கண்டு கொண்டேன், என்னுள்ளே
தேடிக்கண்டு கொண்டேன்"

- அப்பர் தேவாரம்

"உள்ளமே பெருங்கோயில், ஊனுடம்பு
ஆலயம்"

- திருமூலர்

"சபையென துளமெனத் தானமர்ந்து
எனக்கே அபயம் அளித்ததோர்
அருட்பெருஞ்ஜோதி"

- வள்ளலார்

"வெள்ளத்தின் உள்ளானும் வேங்கடத்து
மேயானும், உள்ளத்தின் உள்ளான்"

- ஆழ்வார்

பற்றை அறுப்பதுதான் வீடு.

"அற்றது மற்றெனில் உற்றது வீடு"

"செத்தபிறகு சிவலோகம்,
வைகுந்தம் சேர்ந்திடலாம் என்று சொல்வது
பித்தர்கள் கூறும் பேயுரை"

என்கிறார் அமரகவி பாரதியார்.

"தத்வமசி நீயே கடவுள் பூமியிலே நீ
கடவுளில்லையென்று புகல்வது நின்
மனத்துள்ளே புகுந்த மாயை"

- பாரதியார்

வீடு என்று தனியாக ஒன்று இல்லாததினால் தானோ, வள்ளுவப் பெருந்தகையும் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்றை மட்டும் பாடிவிட்டு, வீட்டைப்பற்றிப் பாடாமல் விட்டு விட்டாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பற்றை விட்டு விடுதலே உண்மையான விடுதலை.

"விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய்" இந்தச் சிட்டுக் குருவிபைப் போல"

- பாரதியார்

உலகியல் சிறிதும் உளம் பிடியாவகை, உலகப் பற்றுக்களை விட்டு விடுவதே உண்மையான வீடு பேற்றை நமக்கு அளிக்கும். இது இறைவன் திருவருள் துணையினால்தான் கைகூடும். ஆதலால் சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்ந்து, சத் விசாரம் செய்து கொண்டும், பரோபகாரம் என்ற ஜீவகாருண்யப் பணி செய்து கொண்டும் இறைவன் திருவருளைப் பெறுவோம்!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

15

இதுவே நல்ல தருணம்

"இது நல்ல தருணம்" என்று வள்ளல் பெருமான் பல பாடல்களில் பாடுகிறார். இன்றைக்கே, இப்பொழுதே, அருட்ஜோதியைக் கொடுத்து விடவும் என்று ஆண்டவரை வேண்டுகிறார்.

"இற்றைப் பொழுதே அருட்சோதி ஈக
தருணம் இதுவாமே"

- திருவருட்பா

வாழ்க்கை நிலையாமையை நினைத்துப் பார்க்கிறார். அடுத்த கணம் நாம் உயிர் வாழ்வது நிச்சயமில்லாமல் இருக்கிறது.

"வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோ
இந்த மலக்கூடென் றறிஞரெலாம்
வருந்தக் கேட்டும்"

- திருவருட்பா

நல்ல திடகாத்திரமான உடல்நிலை உள்ளவர்கள்கூட திடீரென்று ஒரு கணத்தில் இறந்து விடுவதை நாம் தினம் தினம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

"வெவ்வினைக் கீடான காயம் இதுமாயம்
கவ்வைபெறு கடலுலகில் வைரமலை
ஒத்தவர் கணத்திடை இறத்தல் பலகால்
கண்ணுறக் கண்டும்"

- திருவருட்பா

தினமும் நம் ஆயுளில் ஒவ்வொரு நாளாகக் குறைந்து கொண்டு வருகிறது.

இது நல்ல தருணம்

**"ஒடுகின்றனன் கதிரவன் அவன்பின்
ஒடுகின்றன ஒவ்வொரு நாளாய்"**

- திருவருட்பா

"ஒருநாள் கடந்து விட்டால், நாம் நம் இறப்பை நோக்கி ஒருநாள் நெருங்கியுள்ளோம்" என்பதே பொருள். காலம் என்பது அப்படி வாள்போல் நம் உயிரை அணு அணுவாய் அறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

**"நாள்ளன ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வான் அது உணர்வார்ப் பெறின்"**

- திருக்குறள்

"நேற்று இருந்தவன் இன்று இல்லை என்ற பெருமை உடைத்து இவ்வுலகம்" என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

**"நெருநல் உளன் ஒருவன் இன்று இல்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு"**

- திருக்குறள்

மரணம் என்பது எந்த வடிவில், எந்தச் சமயத்தில் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. பஞ்ச பூதங்கள் ஏதாவது ஒன்றினால் வரலாம். பிணி, மூப்பு, இவைகளினால் வரலாம். விபத்தினால் வரலாம். பிறர் இயற்றும் கொடுஞ் செயல்களினால் வரலாம். குஜராத் மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கம், பூகம்பம், ஓரிசாவில் ஏற்பட்ட புயல், பெருமழை, தினமும் செய்தித் தாள்களில் நாம் பார்க்கும் ரயில், மற்ற வாகன விபத்துக்கள், சென்ற ஆண்டு அமெரிக்காவில் நடந்த கொடூரமான பயங்கரவாதச் செயல்கள், காஷ்மீரில் தினமும் நடந்து வரும் கொலைபாதக வெறிச் செயல்கள், போன்ற ஏதாவது ஒன்றினால் மரணம் என்பது எச்சமயம் வரும் என்று சொல்ல முடியாது.

இந்த மனிதப் பிறவியாகிய நல்ல தருணத்தை நழுவ விட்டு விட்டால், இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ சொல்ல முடியாது. பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று காலம் கடத்துவது ஏன் என்று கேட்கிறார் வள்ளல் பெருமான்.

குரு. துரைராசு

"காலங்கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவதேன் நெஞ்சே
காலங் கருதுவதேன்"

- திருவருட்பா

"மற்றறிவோம் எனச் சிறிது தாழ்ந்
திருப்பீரானால் மரணம் எனும் பெரும்
பாவி வந்திடுமே யந்தோ"

- திருவருட்பா

மரணம் யாரையும் விட்டுவைப்பதில்லை. கற்றவரும், கல்லாதவரும் எல்லோருமே அழிந்திடக் கண்டும், யாரும் அதைப் பற்றி சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லையே என்று கதறுகிறார் வள்ளலார்.

"கற்றவரும், கல்லாரும் அழிந்திடக்
காண்கின்றீர், கரணமெலாம் கலங்க
வரும் மரணமும் சம்மதமோ, சற்று
மிதைச் சம்மதியா தென் மனந்தான்
உமது தன்மனந்தான் கன் வனமோ
வன் மனமோ அறியேன்"

- திருவருட்பா

நமது ஆயுள் எப்போது முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே காலத்தைக் கடத்தாமல் அருட்சோதியை அடைய முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். உலகியல், அல்லது அருளியல் எதுவானாலும் சாதனையில்லாமல் எதையும் சாதிக்க முடியாது.

சன்மார்க்க சாதனை யென்பது சத்விசாரம், பரோபகாரம் (என்ற ஜீவகாருண்யம்) என்ற இரண்டுந்தான்.

"வாது பேசிய மனிதர்கள், ஒரு
வார்த்தை கேண்மின்கள், வந்து
நும்போது போவதன் முயற்சியே
அருட்பொதுவிலே நடம் போற்றுக" - திருவருட்பா

இது நல்ல தருணம்

ஆற்று வெள்ளம் வருவதன் முன் அணைபோட வேண்டும். மரணம் வருவதற்கு முன்னரே, அதைத் தவிர்க்கும் வழியை அறிந்து மரணம் வராமல் தடுக்க வேண்டும். அதைத் தடுக்க சன்மார்க்க சங்கத்தவர்களால்லாமல் வேறு எவராலும் தடுக்க முடியாது என்கிறார் வள்ளலார்.

**"சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தவர்கள் அல்லால், அதனை
எற்றி நின்று தடுக்கவல்லார் எவ்வுலகில்
எவரும் இல்லை கண்டார், சத்தியம்
ஈதென் மொழி"**

- திருவருட்பா

"என்மார்க்கம் இறப் பொழிக்கும் சன்மார்க்கம், என்னொடு சேர்ந்திடுமின் இற்றிதனைத் தடுத்திடலாம்" என்கிறார் வள்ளலார். சன்மார்க்க சங்கத்தில் சேர்வதற்கு வேண்டிய ஒரே தகுதி "தயவு" ஒன்று தான். "தயை உடையவர்கள் எல்லோரும் சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே" என்கிறார் வள்ளல் பெருமான். இந்தத் தயவுதான் தன்னை, ஏறாத மேல் நிலைமேல் எற்றிவைத்ததாகவும் வள்ளலார் கூறுகிறார்.

"அன்பின் வழியது உயிர் நிலை" அன்பில்லாதவர்கள் யாரும் இல்லை. ஆனால் அளவில் வேறுபடுகிறது. அன்பைப் பெருக்கினால் நமது அருமையான ஆருயிரைக் காப்பாற்றலாம் என்கிறார் தாயுமானவர்.

**"அன்பைப் பெருக்கி என் ஆருயிரைக் காக்க வந்த
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே"**

- தாயுமானவர்

"உலகத்தில் உயர் பிறப்பாகிய மனிதப் பிறவியைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், இந்த பிறப்பினால் அடையத்தக்க, தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப சுகத்தைக் காலமுள்ள பொழுதே விரைந்து அறிந்து அடைய வேண்டும்".

- வள்ளலார்

குரு. துரைராக

"காகம் உறவு கலந்து உண்ணக்
கண்டீர் அகண்டாகார சிவ
போகம் எனும் பேரின்ப வெள்ளம்
பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக உருவாய்க் கிடக்குது ஐயோ
இன்புற்றிட நாம் இனி எடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச்
சேரவாரும் ஜகத்த்ரே"

- தாயுமானவர்

இறவாத வரம்பெற அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரையும்,
வள்ளல் பெருமானையும், நினைத்து நினைத்து உள்ளமெலாம்
கனிந்து கசிந்துருகி சிந்தை செய்து வாழ்த்தி வணங்குவோம்!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

16

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு

கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல் என்பது ஒரு சித்து விளையாட்டு. "மற்றொரு சரீரத்தினும் புகுதலாம்" என்கிறார் தாயுமானவர். அருணகிரிநாதர், திருமூலர் போன்றவர்கள், இச்சித்தைச் செய்துள்ளார்கள். இதனால், நாம் வேறு, இந்த உடம்பு வேறு என்பது பெறப்படுகிறது. ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியிருப்பதைப் போல, இந்த உடம்பில் குடியிருக்கிறோம். இந்த உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து வேறு ஒரு உடம்பில் புகுந்து கொள்வதுதான் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தல். உயிரானது இந்த உடம்பிலிருந்து பிரிவதை மரணம் என்று சொல்கிறோம்.

இந்த உடம்பு அழியக்கூடிய உடம்பாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த உடம்பு அழியக்கூடிய தறுவாயில் அல்லது இந்த உடம்பிற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு வகையில் ஆபத்து வரும் பொழுது, உயிரானது பிரிந்து செல்கிறது. இதுவே மரணத்திற்குக் காரணம்.

உடம்பில் அழியக்கூடிய, அழிவினைத் தரக்கூடிய பொருள்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை அப்புறப்படுத்திவிட்டால், உடம்பு அழியாத சுத்த உடம்பு ஆகிறது. உதாரணத்திற்குப் பாலை எடுத்துக் கொள்வோம். பாலைக் கறந்தவுடன் காய்ச்ச வேண்டும். காய்ச்சாமல் இருந்தால் சிலமணி நேரம் கழித்துக் கெட்டு விடுகிறது. காய்ச்சி வைத்தால், அதிக நேரம் கெடாமல் இருக்கிறது. பாலை 101 தடவை காய்ச்சி ஷீரபலா என்ற மருந்தை ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் தயார் செய்கிறார்கள். இது பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் கெடாமல் இருக்கிறது. மற்றும் ஒரு உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்.

குரு. துரைராசு

கரும்பிலிருந்து (கரும்பைப் பிழிந்து) கரும்புச்சாறு எடுக்கிறோம். இதை அப்படியே வைத்துவிட்டால், புளிப்பு ஏறிக் கெட்டுவிடுகிறது. ஆனால் கரும்புச் சாறைக் கொப்பரையில் இட்டுக்காய்ச்சி, அதிலிருக்கும் அழுக்குகளை எடுத்துவிட்டு வெல்லம் ஆக்கிவிட்டால், பலநாட்கள், பல மாதங்கள், கெடாமல் இருக்கிறது. இதே போன்று உடம்பைச் சுத்த உடம்பு ஆக்கிவிட்டால், உடம்பிற்கு அழிவு கிடையாது. நாம் இந்த உடம்பிலேயே இருந்து கொள்ளலாம். அதாவது மரணத்தைத் தவிர்க்கலாம்.

இதற்குத்தான் வள்ளல் பெருமான், உண்மை நெறி என்ற ஒழுக்கத்தை நமக்கு வகுத்துக் கொடுக்கிறார். (இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம், ஜீவ ஒழுக்கம், ஆன்ம ஒழுக்கம்)

தவம் செய்து உடம்பை உஷ்ணம் ஆக்கிக் கொண்டால், உடம்பு சுத்த உடம்பு ஆகிவிடும்.

**"கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு"**

- திருக்குறள்

நோற்றல் - நோன்பு நோற்றல், தவம் செய்தல்.

வள்ளலார் அருளிய மகா உபதேசத்தில் இதைப்பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

"யோகிகள், வனம், மலை, முழை முதலியவைகளில் போய் நூறு, ஆயிரம் முதலிய வருஷகாலம் தவம் செய்து இவ்வுஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்கிறார்கள்".

"இப்படித் தவம் செய்து உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும், தெய்வத்தைத் தோத்திரம் செய்கின்றதிலும், நினைக்கின்றதிலும் இதைவிடக் கோடிப்பங்கு, பத்துக்கோடிப்பங்கு அதிகமாக உஷ்ணம் உண்டுபண்ணிக் கொள்ளலாம்".

இது நல்ல தருணம்

"ஒரு ஜாமநேரம், மனத்தில் இக விசார மன்னியில், பரவிசாரிப்பும், அத்துடன் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியுடன் தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டாவது, அல்லது தோத்திரம் செய்து கொண்டாவதிருந்தால், நாம் பெறவேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்".
- வள்ளலார் பேருபதேசம்

இப்படி, உடம்பை உஷ்ணம் உண்டாக்கி, சுத்த உடம்பு ஆக்கி விட்டால், உயிரானது உடம்பிலிருந்து பிரியும் அவசியம் ஏற்படாது. அதாவது மரணம் ஏற்படாமல் தவிர்க்கலாம்.

ஆன்ம நெகிழ்ச்சியுடன் கூடிய தோத்திரம், அன்பைப் பெருக்குவதினாலேயே அடையமுடியும். அன்பைப் பெருக்கி ஆன்ம நெகிழ்ச்சியுடன் தெய்வத்தை நினைத்துத் தோத்திரம் செய்து உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு வந்தால், இந்த அழியக்கூடிய உடம்பு அழியாத பொன் உடம்பாக, சுத்த உடம்பாக மாறும். இதுவே வள்ளலார் கூட்டும் வழி பக்தியோகம், கர்மயோகம், ஞானயோகம், சத்விசாரம், பரோபகாரம், எல்லாமே மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அடைவதற்குத்தான்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளல் பெருமானார்,முத்தேக சித்தி பெற்று தாம் அடைந்த அருட்பெருநிலையை, உலக மக்கள் அனைவரும் அடையவேண்டும் என்று பேராவல் கொண்டிருந்தார். அருட்பெருநிலை அடைந்து அந்த நிலையில் வாழ்வதையே, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்றும், பேரின்பவாழ்வு என்றும், குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த நிலையை அடையப் பின்பற்ற வேண்டிய நெறியை, அருட்சிவநெறி என்றும் ஒளிநெறி என்றும், பெருநெறி என்றும், அழியாதுறு நெறி என்றும், உண்மை நெறி என்றும், பல பெயர்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

சன்மார்க்கம் என்பது சத்மார்க்கம், அதாவது சத்தியமார்க்கம் அல்லது உண்மை நெறி என்பதாகும். திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் வடலூர்ப் பெருவெளியிலே, சன்மார்க்க

குரு. துரைராக

போதனை செய்து வருங்கால், இந்த உண்மை நெறியினை வரைந்து கவரில் ஒட்டிவைத்து, இந்நெறியைப் பெற்றுய்யுங்கள் என்று உபதேசித்தருளியதாக அறிகிறோம்.

"அனைவரும் வாருங்கள், என்னோடு சேர்ந்திடுமின். என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம். சாகாதவனே சன்மார்க்கி. நீங்களும் என்னைப்போல் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம். சத்தியமாக இதைச் சொல்கிறேன். உலகியல் சிறிதும் உளம்பிடியா வகையாக, உலகியலை விட்டு விலகி, அருளியலைப் பற்றுங்கள். அதாவது தயவோடு இருங்கள். தயவுதான் என்னை ஏறாத மேல்நிலை மேல் ஏற்றிவைத்திருக்கிறது. அன்பு, தயவு, கருணை, இரக்கம் என்று பலவகையாகக் கூறினாலும், உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்தும் சீவகாருண்யமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல். கிடைத்தற்கரிய மனிதப் பிறவியை அடைந்துள்ள நீங்களும் மனிதப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபத்தை, காலமுள்ள போதே விரைந்து அறிந்து அடைய வேண்டும்" என்று உலக மக்கள் அனைவரையும் "வம்மின் உலகியலீர்" என்று பெருங்கருணையுடன் அழைக்கிறார்.

இந்த அருட்பெரு நிலையாகிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அடைந்தவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள், என்று அறிய விரும்புவது எல்லோருக்கும் இயற்கையே. இதை வள்ளல் பெருமான் வாய்மொழியைக் கொண்டே ஓரளவு அறியலாம். ஆனால் இந்த நிலையை அடைந்து அனுபவம் ஏற்படும் பொழுதுதான் முழுவதுமாக உணரமுடியும். அருட்பெரு நிலையை அடைந்து, அருட்பெருநிலையில் வாழ்வதையே "பேரின்ப வாழ்வு" என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

"பேரின்பமாவது, எல்லாத் தேகங்களையும், எல்லாக் கரணங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் போகங்களையும் தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய அருட்சக்தியின் சந்நிதி விசேடத்தால் தோன்றி விளங்க, விளக்கஞ்

இது நல்ல தருணம்

செய்விக்கின்ற பூரண இயற்கை. உண்மை வடிவினராகிய கடவுளின் பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் அனுபவிக்கப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அந்தப் பெரிய இன்பத்தைப் பேரின்ப மென்றறிய வேண்டும்".

"பேரின்ப லாபம் யாதெனின்: யாவும் தாமாய்விளங்குவதே"

"எல்லா உலகமும் என்வசம் ஆயின,

எல்லா உயிர்களும் என்உயிர் ஆயின

எல்லா ஞானமும் என்ஞானம் ஆயின

எல்லா வித்தையும் என்வித்தை ஆயின

எல்லாப் போகமும் என்போகம் ஆயின

எல்லா இன்பமும் என்னின்பம் ஆயின

எல்லாம் வல்ல சிற்றம்பலத் தென்னப்பர்

எல்லாம் நல்கி என்னுள்ளத் துள்ளாரே"

- திருவருட்பா

"பேரின்ப லாபத்தை அடைந்தவர் பெருமை எது என்றறிய வேண்டின்":

தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தம், சுக்கிலம் முதலிய அசுத்த பூதகாரியங்களும், அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்த பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை மாற்றி, மாற்று இவ்வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த பொன்னாகிய சுத்த பூதகாரிய தேகத்தையும், பொன் வடிவாகத் தோன்றுதல் மாத்திரமேயன்றி ஆகாயம்போல் பரிசிக்கப்படாத சுத்தபூத காரணதேகத்தையும், தோன்றப்படுதலுமின்றி ஆகாயம்போல் விளங்குகின்ற ஞான தேகத்தையும் பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள்.

உள்ளே மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்; புறத்தே மண், கல் முதலியவற்றால் எறியினும், அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல; உள்ளே நீரினது தண்மையால் குளிரப்படார்கள், புறத்தே நீரில் அழுத்தினும் அவர் வடிவம்

குரு. துரைராசு

அழுந்தாது. உள்ளே நெருப்பினது வெம்மையால் சுடப்படார்கள்; புறத்தே நெருப்பிற்குடிலும், அவர் தேகத்தில் குடும் வடுவும் தோன்றுவனவல்ல. உள்ளே காற்றினது ஊக்கத்தால் அசைக்கப் படார்கள். புறத்தே காற்று அவர் ஷடவைப் பரிசித்தசைக்க மாட்டாது. உள்ளே ஆகாயத்தினது கலப்பினால் அந்தரிக்கப்படார்கள். புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்கமாட்டாது. ஆதாரத்திலன்றி நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும். அவரது கண்கள் முதலிய ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரியங்களும், பார்த்தல் முதலிய விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல, தனையினால் விஷயங்களையும் பற்ற வேண்டில், சுவர், மலை முதலிய தடைகளும், அவர்களை மறைப்பனவல்ல. அண்ட பிண்டங்களில், அகம், புறம் முதலிய எவ்விடத்துமுள்ள விஷயங்களை அவர் கண்கள் இருந்த விடத்திருந்தே கண்டறியும். அண்ட பிண்டங்களில் எவ்விடத்திலிருந்து பேசினும், அவர் செவிகள் இருந்தவிடத்திருந்தே கேட்டறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் நா இருந்தவிடத்திருந்தே சுவைத்தறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும் அவர் மெய் இருந்த விடத்திருந்தே பரிசித்தறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற கந்தங்களையும், அவர் நாசி இருந்த விடத்திருந்தே முகர்ந்தறியும். அவர் திருநோக்கத்தால் உயிர் பெற்றுப் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் செய்யும். அவரது பெருமை, வேதாந்த, சித்தாந்த, காலாந்த, போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம், என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும். அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறியவேண்டும். இவை பேரின்ப லாபத்தையடைந்தவர் பெருமையென்று அறிய வேண்டும்.

"இதை எதனால் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டில், கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்று அறியவேண்டும்".

"அந்த அருளை எதனால் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டில், சீவ காருண்ய ஒழுக்கத்தினாற் பெறக்கூடும் என்றறிய

இது நல்ல தருணம்

வேண்டும்" அருள் என்பது கடவுளுடைய இயற்கை விளக்கம் அல்லது கடவுள் தயவு. "ஜீவகாருண்யமென்பது ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு". சிறு நெருப்பைக் கொண்டு பெரு நெருப்பைப் பெறுதல் போல, சிறிய தயவைக் கொண்டு பெரிய தயவைப் பெறுதல் கூடும். இதைக் கொண்டு, ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் கடவுள் அருளைப் பெறக்கூடு மென்றறிய வேண்டும்.

"ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே சன்மார்க்க மென்றறியப்படும்" என்கிறார் வள்ளலார்.

"ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமென்பது ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு தெய்வ வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்றறிய வேண்டும்".

"ஜீவர்கள், பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை, இவைகளால் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்ட போதாயினும், கேட்ட போதாயினும் இவ்வாறு உண்டாகுமென்று அறிந்த போதாயினும் ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகும் என்று அறியவேண்டும்".

"ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும், இவ்விளக்கத்தையும், இன்பத்தையும் பலகால் கண்டு அனுபவித்துப் பூர்த்தியடைந்த சாத்தியர்களே ஜீவன் முத்தரென்றும், அவர்களே கடவுளை அறிவால் அறிந்து கடவுள்மயம் ஆவார்கள் என்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்ற சன்மார்க்கம் அல்லது உண்மை நெறியை இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம், ஜீவவொழுக்கம், ஆன்ம ஒழுக்கம் என்று நான்கு வகையாகப் பிரித்து விரிவாக வள்ளல் பெருமான் உபதேசித் தருளியுள்ளார்கள்.

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்

இந்திரிய ஒழுக்கமாவது, 1. கொடிய சொல் செவி

குரு. துரைராக

புகாது, நாதம் முதலிய தோத்திரங்களைக் கேட்டல். 2. அசுத்த பரிசுமில்லாது தயாவண்ணமாகப் பரிசித்தல். 3. குருரமாகப் பாராதிருத்தல். 4. உருசி விரும்பாதிருத்தல். 5. சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல். 6. இன்சொல்லாடல். 7. பொய் சொல்லாதிருத்தல். 8. ஜீவ ஹிம்சை நேரிடுங்காலத்தில் எவ்விதத் தந்திரத்தினாலாவது தடை செய்தல். 9. பெரியோர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லுதல். 10. ஜீவ உபகார நிமித்தமாய் சாதுக்கள் வாசஸ்தானங்களிலும், திவ்ய திருப்பதிகளிலும் சஞ்சரித்தல். 11. நன் முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தலாதி செய்தல். 12. மித ஆகாரஞ் செய்தல். 13. மித போகஞ்செய்தல். 14. மல ஜலோபாதிகளைக் கிரமமாய் ஒழித்தல். 15. கால பேதத்தாலும் உஷ்ண ஆபாசத்தாலும் தடை நேர்ந்தால் ஔஷதி வகைகளாலும் பௌதிய மூலங்களாலும் சரபேத அஸ்தபரிசு தந்திரத்தாலும், மூலாங்க பிரணவத் தியான சங்கற்பத்தாலும் தடை தவிர்த்துக் கொள்ளல். 16. (மந்ததரனுக்கு) சுக்கிலத்தை அக்கிரமாதிக் கிரமத்தில் விடாது நிற்பல். 17. (தீவிரதரனுக்கு) எவ்வகையிலும் சுக்கிலம் வெளிப்படாமை நிறுத்தல். 18. இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல். 19. இது போல் உச்சி, மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்தல். 20. சஞ்சரிக்கும் காலங்களில் காலில் கவசம் தரித்தல். 21. அழுக்காடையுடுத்தாதிருத்தல் முதலியன இந்திரிய ஒழுக்கம்.

2. கரண ஒழுக்கம்

கரண ஒழுக்கமாவது, 1. மனதைச் சிற்சபையின் கண்ணே நிறுத்தல் அதாவது முதலில் புருவ மத்தியில் நிற்கச் செய்தல். 2. தூர் விஷயத்தைப் பற்றாதிருக்கச் செய்தல். 3. ஜீவதோஷம் விசாரியாதிருத்தல். 4. தன்னை மதியாதிருத்தல். 5. செயற்கை குணங்களால் ஏற்படும் கெடுதிகளை (இராகாதி) நீக்கி இயற்கையாகிய சத்துவமயமானதல். 6. பிறர் மீது கோபியா திருத்தல். 7. தனது சத்துருக்களாகிய தத்துவங்களை அக்கிரமத்திற்

இது நல்ல தருணம்

செல்லாது கண்டித்தல் முதலியன, காரண ஒழுக்கம்.

3. ஜீவ ஒழுக்கம்

ஜீவ ஒழுக்கமாவது, ஆண் மக்கள், பெண் மக்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாஸ்திர சம்பந்தம், தேசமார்க்கம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்னும் பேதம் நீங்கி எல்லவரும் தம்மவர்களாய்ச் சமத்திற் கொள்ளுதல், ஜீவ ஒழுக்கம்.

4. ஆன்ம ஒழுக்கம்

ஆன்ம ஒழுக்கமாவது யானை முதல் ஏறம்பு ஈறாகத் தோன்றிய சரீரங்களிலுள்ள ஜீவான்மாவே திருச்சபையாகவும், அதனுள் பரமான்மாவே பதியாகவும் கொண்டு யாதும் நீக்கமற எவ்விடத்தும் பேதமற்று எல்லாந்தானாக நின்றல், ஆன்ம ஒழுக்கம்.

இத்துடன் இடந்தனித்திருத்தல், இச்சையின்றி நுகர்தல், ஜெபதபஞ் செய்தல், தெய்வம் பராவல். பிறையிர்க்கு இரங்கல், பெருங்குணம் பற்றல், பாடிப் பணிதல், பக்தி செய்திருத்தல், முதலிய நற்செய்கைகளில் பலகால் முயன்று பழகிப் பழகி நின்றல் வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் நின்றால், ஏமசித்தி, சாகாக் கல்வி, தத்துவ நிக்கிரகஞ் செய்தல், கடவுள் நிலையறிந்து அம்மயமாதல், ஆகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கைகூடும்.

"ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் உத்தமர்கள் எந்த ஜாதியாராயினும், எந்தச் சமயத்தாராயினும், எந்தச் செய்கையையுடையவர்களாயினும், தேவர், முனிவர், சித்தர், யோகர் முதலிய யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறப்புடையர் ஆவார்களென்று சர்வ சக்தியையுடைய கடவுள் சாட்சியாகச் சத்தியஞ் செய்யப்படுமென்று அறிய வேண்டும்".

"ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்ற சன்மார்க்க நெறியினால் மட்டுமே கடவுள் அருளைப் பெறக் கூடுமல்லாது, வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக்கூடாதென்று உறுதியாக

குரு. துரைராசு

அறிதல் வேண்டும்".

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்ற ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வை கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளைக் கொண்டே அறியக்கூடும்.

நமது அழியக் கூடிய உடம்பை அழியாத நித்திய தேகமாக்காதவரை மறுபிறவி உண்டு. சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கே சாகாத நிலையைப் பெற்றுச் சர்வ சித்திவல்லம் அடைய முடியும். "தாயுமான சுவாமிகளும், இன்னும் அநேக பெரியோர்களும், சுத்த சன்மார்க்கிகள் அல்லர். மதசன்மார்க்கிகள் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இதில் நித்திய தேகம் கிடையாது. இது சாதக மார்க்கமேயன்றிச் சாத்தியமல்ல. இவர்கள் யாவரும் உயிர்பெற்று மீளவும் வருவார்கள். முன்னிருந்த அளவைக் காட்டிலும் விசேஷ ஞானத்தோடு சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு உரியவர்களாய் வருவார்கள். சாத்தியர்களாய் சுத்த பரப்பிரம்மனிடத்தில் இரண்டறக் கலப்பார்கள்". என்று வள்ளல் பெருமான் கூறுகிறார்.

"சமரச சன்மார்க்கத்தை அடைந்திடுமின்" என்று வள்ளல் பெருமான் தனிப்பெருங் கருணையோடு நம்மை அழைக்கும் திருவருட்பாப் பாடலுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

"இன்புறலாம் எவ்வுலகும் ஏத்திட வாழ்ந்திடலாம்

எல்லாம் செய்வல்ல சித்திஇறைமையும் பெற்றிடலாம்
அன்புடையர் வம்மின் இங்கே சமரச சன்மார்க்கம்

அடைந்திடுமின் அகவடிவு இங்கு அனகவடிவாகிப்
பொன்புடை நன்கொளிர் ஒளியே புத்தமுதே ஞான

பூரணமே ஆரணத்தின் பொருள் முடிமேற் பொருளே
வன்புடையார் பெற்றுகரிதா மணியே சிற்சபையின்

மாமருந்தே என்று உரையின் தீமையெலாம் தவிர்த்தே"

- திருவருட்பா

17

தென்னாடுடைய சிவன்

**"தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி "**

திருமந்திரம் தந்த திருமூலர், வடக்கே கயிலையம் பதியிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. வடக்கே கயிலையம் பதியிலும் சிவன் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் பொழுது தென்னாடுடைய சிவன் என்று மட்டும் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

கடவுள் எங்கு இருக்கிறார் என்பதை அனுபவத்தில் உணர்ந்து தெளிந்த ஞானிகள், கடவுள் நமக்குள்ளேதான் இருக்கிறார் என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

**"தேடிக் கண்டு கொண்டேன், என்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்"**

- அப்பர் தேவாரம்

**"உள்ளம் பெருங்கோயில், ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானுக்கு வாய்கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே"**

- திருமந்திரம்

"வெள்ளத்தின் உள்ளானும் வேங்கடந்து மேயானும் உள்ளத்தின் உள்ளன்" என்று பாடுகிறார் ஆழ்வார். "வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்" என்றும், "சபையென துளமெனத் தான் அமர்ந்தெனக்கே அபயம் அளித்ததோர் அருட்பெருஞ்ஜோதி" என்றும் வள்ளல் பெருமான் பாடுகிறார்.

குரு. துரைராசு

நமது உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானமாக உள்ளது. "என்சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம்" என்பது பழமொழி. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, இவை ஐந்தும் சிரசிலேதான் உள்ளன.

திருவருட்பா உரைநடைப் பகுதியில் பிண்ட திசை என்ற தலைப்பில் தலைப்பாகம் தெற்கு என்றும், கால் வடக்கு என்றும், நெற்றி கிழக்கு என்றும், முதுகு மேற்கு என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

"சென்னியில் வைத்த சிவனருளாலே" என்று திருமூலர் பாடியதிலிருந்து சிவன் இருக்கும் இடம் தலைப்பாகம். அதாவது, தெற்குத் திசை என்று எண்ணியதினால் தான், நமது கோவில்களிலும் தெற்குத்திசையில் தட்சிணா மூர்த்தியை வைத்து வழிபடுகிறார்கள் என்று எண்ணுவதில் தவறு இருக்க முடியாது.

இதைக் கொண்டு தான் தென்னாடுடைய சிவன் என்று கூறும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதத் தோன்றுகிறது.

கடவுள் எங்கும் நீக்கமற வியாபித்திருந்தாலும், நமது சிரசாகிய தலைப்பகுதியான தெற்குத் திசையில் இருக்கும் பரம்பொருளை, தென்னாடுடைய சிவன் என்றும், தட்சிணா மூர்த்தி என்றும், நமது முன்னோர்கள் வழிபட்டிருக்கவேண்டும். நமது உடம்பை வைத்துத்தான், தென்னாடுடைய சிவன் என்ற பெயர் கடவுளுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். நீங்களும் சிந்தியுங்கள்!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

18

எல்லாம் செயல் கூடும்

அதிசய விளையாட்டு செய்யும் சர்க்கஸ் வீரர் ஒருவர் ஆகாயத்தில் உள்ள ஒரு கம்பி மீது அனாயாசமாக நடந்து செல்வதைப் பார்க்கிறோம். பிறரால் செய்ய முடியாத காரியத்தை இவர் மிகச் சுலபமாகச் செய்து விடுகிறார்.

எந்த ஒரு பக்கமும் சாய்ந்து விடாமல் நடந்து செல்கிறார். தன்னுடைய உடம்பானது ஏதாவது ஒரு பக்கம் இழுக்கும் போது ஒரு குடையின் உதவியால் தன்னுடைய உடம்பை எதிர்ப்புறம் இழுத்துச் சமன் செய்து நடுநிலையில் நடந்து செல்வதினால் இது சாத்தியமாகிறது.

இதே போன்று, நமது மனதை உலகவாதனைகள் என்ற எண்ணங்கள் ஒரு பக்கம் இழுக்கும்போது அதைக் கடவுள் நம்பிக்கை என்ற எண்ணத்தின் துணை கொண்டு சமன் செய்து வாழ்க்கைப் பாதையில் நடந்து சென்றோமானால் சர்க்கஸ் வீரர் போன்று மிகச் சிரமமான காரியங்களையும் மிகவும் எளிதில் மிகச் சுலபமாகச் செய்து முடித்து விடலாம். ஆகவே தான் நமது வள்ளல் பெருமான் "இறைவனை ஏத்துங்கள். எல்லாம் செயல் கூடும்" என்று அருளியிருக்கிறார்.

"எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே

எல்லாம் வல்லான்தனையே யேத்து"

- திருவருட்பா

வாழ்க வையகம்!

வளர்க் சன்மார்க்கம்!

19

நோற்றலின் ஆற்றல்

"ஆற்றலின் ஒங்கிய அருட்பெருஞ்ஜோதி"

- திருவருட்பா

உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவசியம் தவம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக வள்ளுவப் பெருந்தகை தவம் என்று ஒரு தனி அதிகாரத்தையே அமைத்து, பத்து மணியான குறட்பாக்களை வழங்கியுள்ளார்கள்.

தவத்தினால் அடையக்கூடிய ஆற்றல் அளவிடற்கரியது. கூற்றையும் வென்று மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அடைந்திடலாம் என்கிறார்.

"கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப் பட்டவர்க்கு"

- திருக்குறள்

தவம் செய்வதினால் நினைத்ததை நினைத்தபடி அடையலாம். தீயவர்களை அழிக்கலாம். நல்லவர்களை வாழ வைக்கலாம். தவம் செய்பவரை உலகம் வணங்கி வழிபடும். உலகில், இல்லாதவர்கள் பலராகவும், உடையவர்கள் சிலராகவும் இருப்பதற்குக் காரணம், தவம் செய்பவர்கள் சிலராகவும், தவம் செய்யாதவர்கள் பலராகவும் இருப்பதுதான் என்று தவம் செய்வதினால் ஏற்படும் நன்மைகளை வள்ளுவர் விவரித்துக் கூறியுள்ளார்.

தானத்தைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது தவத்தையும் சேர்த்தே கூறியுள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.

இது நல்ல தருணம்

"தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்காது எனின்"

"மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை"

- திருக்குறள்

"தானமும் தவமும் செய்வாராகில்
வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே"

- ஓளவையார்

வள்ளல் பெருமான் இறைவன் அருளை அடைய ஒவ்வொரு வரும் சத்விசாரம், பரோபகாரம் இரண்டையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். இதையே தவம், தானம் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

வள்ளல் பெருமான் உயிரிரக்கம் பற்றி "ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்" என்ற தலைப்பில் நூல் எழுதி நமக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். அதில் உயிர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்குவதின் அவசியத்தை மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். பசி தவிர்த்தல் போன்ற பல சீவகாருண்யப் பணிகளை விவரித்துக் கூறியுள்ளார்கள். தவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பாகத் தனியாக எழுதாவிட்டாலும், தவத்தைப் பற்றிப் பெருமானுடைய கருத்துக்களையும் அவர் கூறியுள்ளதையும் யாவரும் அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

"எற்றே அடியேன் செய்த தவம்

யாரே புரிந்தார்"

"நோவது நோன்பு எனைப்போல்

நோற்றவர் எவ்வுலகில் யார் உளர்?"

- திருவருட்பா

வள்ளல் பெருமான் உபதேசித்து அருளிய "உண்மை நெறி" என்ற ஒழுக்க நெறியில் காரண ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது, மனதைச் சிற்சபையின் கண்ணே நிறுத்த வேண்டும் என்கிறார். அதாவது புருவ மத்தியில் நாட்டம் வைத்துத் தியானிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

குரு. துரைராசு

வள்ளல் முத்தேக சித்தி பெற்று நமது ஊனக் கண்களிலிருந்து மறைவதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு தாம் தங்கியிருந்த மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமானிகையில், முதன் முதலில் சன்மார்க்கக் கொடியை ஏற்றி வைத்துப் பேருபதேசம் ஒன்று செய்துள்ளார்கள். அதில் அவர்கள் கூறியுள்ளதாவது,

"இதற்குச் சாட்சியாக இப்போதுதான் சன்மார்க்கக் கொடி கட்டிக் கொண்டது. அக்கொடி இப்போதுதான் கட்டிக் கொண்டது. அக்கொடி உண்மையில் யாதெனில், நமது நாபிமுதல் புருவமத்தி ஈறாக ஒரு நாடியிருக்கின்றது. அந்த நாடி நுனியில் புருவ மத்தியின் உப்புறத்தில் ஓர் சவ்வு தொங்குகின்றது. அதன் அடிப்புறம் வெள்ளை வர்ணம். மேற்புறம் மஞ்சள் வர்ணம். அச்சவ்வின் கீழ் ஓர் நரம்பு ஏறவும் இறங்கவும் இருக்கின்றது. இக்கொடி நம் அனுபவத்தின் கண் விளங்கும். இவ்வடையாளக் குறிப்பாவாகவே இன்றைய தினம் வெளிமுகத்தில் அடையாள வர்ணமான கொடி கட்டியது. இனி எல்லவார்க்கும் நல்ல அனுபவம் அறிவின் கண் தோன்றும்".

"எல்லோர்க்கும் தாய் தந்தை அண்ணன் தம்பி முதலான ஆப்தர்கள் செய்யப்பட்ட உதவி எவ்வளவோ, அதற்குக் கோடி கோடிப் பங்கு அதிகமாக உதவி கொடுக்கும்படியான இடம் இந்த இடம். இது ஆண்டவன் கட்டளை".

- வள்ளலார் அருளிய பேருபதேசம்

தவம் செய்து தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை "மெய்யருள் வியப்பு". "ஆடிப் பொன்னம்பலத்தே கண்ட காட்சிகள்". போன்ற பல பாடல்களில் விவரித்துள்ளார்கள். புருவமத்தியில் நாட்டம் வைக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை

"கையறவிலாது நடுக்கண் புருவப்பூட்டு
கண்டு களிகொண்டு திறந்துண்டு
நடுநாட்டு".

என்று பாடியுள்ளதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இது நல்ல தருணம்

உரைநடைப் பகுதியில் இதைப் பற்றி வள்ளல் பெருமான் கூறியுள்ளது யாதெனின்,

"நாம் நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணை ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தால் திறக்கப் பெற்றுக் கொள்வது நலம். ஏனெனில், மேற்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்கப் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா அனுபவங்களும் பட்டப் பகல் போல் தெரியும். அவன் தான் சுத்த ஞானி".

".மேற்படி கண்ணைத் திறப்பதற்கு ஒரு கதவும் பூட்டுமுளது. மேற்படி அருளென்கிற திறவு கோலைக் கொண்டு திறக்க வேண்டும். ஆதலால் மேற்படி அருளென்பது ஆன்ம இயற்கையாகிய பெருந்தவவு. நாம் தயா வடிவமானால் மேற்படி அனுபவம் நேரும்".

- திருவருட்பா உரைநடைப்பகுதி

இதிலிருந்து வள்ளல் பெருமான் தவம் செய்வதற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. பகவான் இராம கிருஷ்ணர், சுவாமி சிவானந்தர், ரமண மகரிஷி, அரவிந்தர், தாயுமானவர், புத்தர் போன்ற ஞானிகளும், மகான்களும், அவதார புருஷர்களும், இளமையில் கடுத்தவம் இயற்றியே அருட்பெருநிலை அடைந்துள்ளார்கள்.

ஜீவகாருண்யமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல் என்று வள்ளல் பெருமான் கூறியிருந்தாலும், தவம் செய்வதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பது அவரது பாடல்களிலிருந்தும் அவர் அருளிய உரைகளிலிருந்தும் நமக்குத் தெரியவருகிறது.

தவம் செய்வதினால் அறிவுக் கூர்மையும், பரோபகாரத்தினால் அருளனுபவமும் ஏற்படும். கடவுள் நமக்குள் அன்பு என்ற தாயாகவும் அறிவு என்ற தந்தையாகவும் நம்மைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

குரு. துரைராசு

"தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்"

- திருவருட்பா

தானமும் தவமும் நமது இரண்டு கண்கள்.

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

20

உண்மை அன்பு

உள்ளது உண்மை. இல்லாதது பொய். நாம், பிறர் மீது செலுத்தும் அன்பு உண்மை அன்பு தானா அல்லது போலி அன்பா, என்று எப்படித் தெரிந்து கொள்வது? என்றும் நிலைத்திருப்பது உண்மை. இன்று இருந்து நாளைக்கு இல்லாமல் மறைந்து போவது பொய்.

நாம் ஒருவர் மீது செலுத்தும் அன்பு மாறுகிறதா அல்லது என்றும் மாறாமல் அன்பு செலுத்துகிறோமா என்பதைக் கொண்டும், நாம் பிறர் மீது அன்பு செலுத்துவதற்கு ஏதாவது உள்நோக்கம் மறைந்து இருக்கிறதா என்பதையும் புரிந்து கொண்டோமானால் நாம் செலுத்தும் அன்பு உண்மை அன்புதானா அல்லது இல்லையா என்று தெரிந்து விடும்.

நாம் ஒருவர் மீது செலுத்தும் அன்பானது ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை குறித்துச் செலுத்தும் உண்மை அன்பானால், நாம் அந்த அன்பை எல்லோரிடத்தும் எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் செலுத்திக் கொண்டிருப்போம். பகைவரிடத்தும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராட்டாமல் செலுத்திக் கொண்டிருப்போம். பகைவனுக்கு அருளும் நன்னெஞ்சம் நம்மிடம் இருக்கும். எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல் எண்ணும் உத்தமர்களாக இருப்போம்.

"எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல் எண்ணியுள்ளே ஒத்து உரிமை

குரு. துரைராசு

**உடையவராய். உலக்கின்றார் யாவர் அவர்
உளந்தான் கத்த சித்துருவாய் எம்பெருமான்
நடம் புரியும் இடம் எனநான் தேர்ந்தேன்
அந்த வித்தகர் தம் அடிக்கேவல் புரிந்திட
என் சிந்தை மிக விழைந்ததாலோ".**

- திருவருட்பா

இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவையே செய்து கொண்டிருப்போம். பிறர் குற்றங்களைப் பாராது நம்மிடம் உள்ள குறைபாடுகளையே எண்ணிக் கொண்டிருப்போம். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல நம்மை அகழ்வாரைத் தாங்கும் பொறுமை நம்மிடம் இருக்கும். இதுவே உண்மை அன்பின் இலக்கணம். அதுவே ஆண்டவன் இருப்பிடம்.

**"அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில் புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குட்படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேரொளியே
அன்புருவாம் பரசிவமே"**

- திருவருட்பா

**"ஊனுடலை வருத்தாதீர் - உணவு இயற்கை
கொடுக்கும். உங்களுக்குத் தொழில்
இங்கே அன்பு செய்தல் கண்டீர்"**

- பாரதியார்

**"செய்க தவம்! செய்க தவம்! நெஞ்சே தவம்செய்தால்
எய்த விரும்பியதை எய்தலாம். வையகத்தில்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை அன்புடையார்
இன்புற்று வாழ்தல் இயல்பு"**

- பாரதியார்

இது நல்ல தருணம்

ஒருவரிடம் செல்வம் இருக்கிறது. எனின், அது பிறருக்குப் பயன்பட வேண்டும். செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல் அப்படி இல்லையெனின் அது செல்வமல்ல. பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் கொடிய நஞ்சு போன்றது என்கிறார் வள்ளுவர்.

**"நச்சுப் படாதவர் செல்வம் நடுநூளுள்
நச்சு மரம் பழுத்தற்று"**

- திருக்குறள்

கூர்மையான கத்தியைக் கொண்டு ரண சிகிச்சை செய்து ஒரு உயிரைக்காப்பாற்றலாம் அல்லது ஒரு உயிரைக் கொல்லவும் முடியும். அணுசக்தியானது ஆக்க சக்தியாகவும் பயன்படுகிறது. அழிக்கும் சக்தியாகவும் பயன்படுத்தலாம். இதே போன்று ஒருவரிடம் உள்ள கூர்மையான அறிவானது பிறருக்கு நன்மையோ அல்லது தீங்கோ விளைவித்தல் கூடும். இதை உணர்ந்தே வள்ளுவப் பெருந்தகை தம்முடைய குறட்பாவில்

**"அறிவினால் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்றோய்
தன்னோய்போல் போற்றாக் கடை"**

- திருக்குறள்

என்று கூறியுள்ளார்.

பிற உயிர்கள் மீது இரக்கம் இல்லாவிடில் அந்த அறிவினால் ஒரு பயனும் இல்லை. "இரக்கமே என் உயிர். அந்த இரக்கம் இல்லா விட்டால் என் உயிரானது என் உடம்பில் தங்காது" என்று வள்ளலார் கூறுகிறார். ஒருவர் அன்புள்ளம் கொண்ட உத்தமனாகவும் கூர்மையான தெளிந்த அறிவுடைய வித்தகனாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

**"மனதால் உத்தமனாகி
மதியால் வித்தகனாகி"**

- கருர்த் திருப்புகழ்

குரு. துரைராசு

**"மனங்கனிந்துருகிட மதிநிறைந்
தொளிர்ந்திட"**

- திருவருட்பா

அன்பாகிய தாயும் அறிவாகிய தந்தையும் செர்ந்தே
அருள் என்ற குழந்தை பிறக்கிறது.

"அருளென்னும் அன்பின் குழவி"

- திருக்குறள்

இந்த அருள் நிலையொன்றே அனைத்தும் பெறுநிலை
யென்று வள்ளல் பெருமான் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில்
குறிப்பிடுகிறார்.

**"அருளலாது அணுவும் அசைந்திடாது
அதனால் அருள் நலம் பரவுக"**

**"அருளுறின் எல்லாம் ஆகும் ஈதுண்மை
அருளுற முயல்க"**

**"அருள் பெறில் துரும்புமோர் ஐந்தொழில்
புரியும். தெருளிது"**

- திருவருட்பா (அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்)

இந்த அருட்பெரு நிலையை அடைய நாம் அனைவரும்
அன்பைப் பெருக்கி ஆருயிரைக் காத்து இன்புற்று வாழ்வோமாக!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

21

நடுநின்ற தெய்வம்

"நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே" என்றும், "எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம் இடுகின்ற சிவமே" என்றும் வள்ளல் பெருமான் இறைவனைத் தோத்திரம் செய்கிறார். "இயற்கையிலே பாசங்கள் ஒன்றும் இலார்" என்ற அருட்பாவில் கடவுளை, "வேண்டுதலில்லார் வேண்டாமை இல்லார்" என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

நியாயம் வழங்கும் நீதிபதி எந்தப் பக்கமும் சார்ந்து விடாமல் பொதுவாக நின்று தீர்ப்பு வழங்குதல் வேண்டும். இருசாரார் இடையே ஒருவழக்கு அல்லது தகராறு ஏற்படும் போது, அதைத் தீர்க்க ஒரு பொது மனிதரை ஏற்பாடு செய்கிறோம். நடுநிலையாக நின்று தீர்ப்புக் கூறுவதினால், அவரை நடுவர் என்று அழைக்கிறோம் நடுநிலை தவறினால் தர்ம தேவதையாகிய அறக்கடவுளே கூற்றுவன் ஆகிவிடுவார். இதை இளங்கோவடிகள் "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாவதும்" என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார்.

"ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு" என்பது பழமொழி. ஒரு பொருளைத் தராசில் நிறுக்கும் போது விற்பவருக்கும் வாங்குபவருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், தராசில் எடையைக் குறிக்கும் முள்ளானது நடுமையத்தில் இருக்க வேண்டும் இதே போன்று நீதி வழங்கும் நடுவர் எந்தப் பக்கமும் சார்ந்து விடாமல் நடுநின்று தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

குரு. துரைராசு

**"சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி"**

- திருக்குறள்

மழை குன்றிவிடில், கடுங்கோடை காலத்தில் வறட்சியினால் செடி கொடிகள் வாடி வதங்கி நிற்பதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கிறோம். இதைக் கண்ணுற்ற வள்ளல் பெருமான், "வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்", என்று உள்ளம் உருகிப் பாடுகிறார். இதேபோல் மழை அதிகமாகப் பெய்து விட்டாலும் செடி கொடிகள் வாடிப்போய் பட்டு விடுவதைக் காண்கிறோம். செடிகள் செழிப்பாக வளர்வதற்கு எந்த மழை தேவைப்படுகிறதோ அதே மழை, செடிகள் அழிந்து போவதற்கும் காரணமாக அமைந்து விடுகிறது "அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சாகி விடுகிறது" என்பது பழமொழி

பசியினால் வருந்துன்பமும், நெடுநாள் பட்டினி கிடப்பதினால் உடலுக்கு ஏற்படும் அழிவைப் போன்று, அதிக உணவு உண்பதினாலும் வியாதி ஏற்பட்டு உடலுக்கு அழிவு ஏற்படுகிறது.

"அற்றால் அளவறிந்து உண்க"

- திருக்குறள்

**"அளவு கடந்து உண்பவனுக்கு யோகம்
இல்லை. அறவே உண்ணாதவனுக்கும்
யோகம் இல்லை. மிகைபட உறங்குபவ
னுக்கும், மிகைபட விழித்திருப்பவனுக்கும்
யோகம் இல்லை".**

- பகவத் கீதை

நாம் சுவாசிக்கும் பொழுது வலது நாசியில் சுவாசம் செல்லும் பொழுது சூரியகலையிலும், இடது நாசியில் செல்லும் பொழுது சந்திர கலையிலும் சுவாசம் செல்கிறது. சூரியன் உஷ்ணத்தையும் சந்திரன் குளிர்ச்சியையும் குறிக்கும். அதிக உஷ்ணம் இல்லாமலும் அதிகக் குளிர்ச்சி இல்லாமலும் இருக்க வேண்டும். இரண்டிற்கும்

இது நல்ல தருணம்

பொதுவான நடுநாடியில் கவாசம் செல்லும் பொழுதுதான் தியான நிலை கூடுகிறது.

"நடுநாடி நடுநாடி நடமாடு பதியே"

- திருவருட்பா

உடலில் வெப்பம் அதிகமானால் காய்ச்சல் என்றும் குறைந்தால் சீதளம் என்றும் சொல்லுகிறோம். உடல் உஷ்ணம் ஒரே சீராக 98.4 °F இருக்க வேண்டும். மனிதகுலம் முழுமைக்கும் இந்த அளவு ஒரே மாதிரியாக ஆச்சரியமாக உள்ளது.

இராப் பகலற்ற இடத்தே இறைவன் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இரவும் அல்ல பகலும் அல்ல என்ற இரண்டற்ற நிலை, இரவுக்கும் பகலுக்கும் நடுவே உள்ள நிலை இந்த நிலை இரவும் பகலும் சந்திக்கும் பொழுது ஏற்படுகிறது. அதிகாலையிலும் மாலையில் அந்தி வேளையிலும், இந்தச் சந்திப்பின் போது இறைவனைத் தோத்திரம் செய்கிறார்கள். இதையே சந்தியா வந்தனம் என்றும் கூறுகிறார்கள். காலங்கள் சந்திக்கும் போது கோவில்களில் செய்யும் பூஜை, காலசந்தி பூஜை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இரவு என்பது அறியாமையையும் பகல் என்பது அறிவையும் குறிக்கும். இராப்பகல் அற்றவிடத்தே என்பது அறியாமையும் அறிவும் அற்ற இடம். இந்த இடம்தான் தட்சிணாமூர்த்தியின் மோன நிலை. இந்த நிலையைக் குறிக்கும் பாடலைக் காண்போம்.

"கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறை

ஆறங்கமுதல் கற்ற கேள்வி

வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த

பூரணமாய் மறைக் கப்பாலாய்

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை

இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்

சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்

நினைத்து பவத்தொடக்கை வெவ்வாம்"

- பாஞ்சோதி முனிவர்

குரு. துரைராசு

நெருப்புக்கு மிக நெருங்கினாலும் தீமை விளையும். மிகவும் விலகி இருந்தாலும் நன்மை இல்லை. 'அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல' என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

இறைவனுக்கு வேண்டியவர்களும் இல்லை வேண்டாதவர்களும் இல்லை. அவர் நடு நிலையாக இருப்பதை வள்ளுவரின் குறட்பா கூறுகிறது.

**"வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாண்டி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல."**

- திருக்குறள்

பக்தி அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஞானம் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பெண்களிடம் அன்பும், ஆண்களிடம் அறிவும் அதிகமாகச் செயல்படும். தயை உடையவன் "தாய்" என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

**"பெண்ணியல் மனமும் ஆணியல் அறிவும்
அண்ணுற வகுத்த அருட்பெருஞ்ஜோதி"**

- திருவருட்பா

ஒருவரிடம் பக்தி மட்டும் இருந்து ஞானம் இல்லை யெனில் மூட நம்பிக்கையில் கொண்டுபோய் விட்டு விடலாம். இதே போல் அறிவு மட்டும் இருந்து அன்பு என்ற பக்தி இல்லையென்றால், பகுத்தறிவு என்ற நாத்திக வாதமும், அதனால் ஏற்படும் ஆணவத்திலும் கொண்டு போய் விட்டுவிட வாய்ப்பு உள்ளது. இரண்டும் இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சக்தியும் சிவமும் சேர்ந்தே "அர்த்த நாரீகவர ரூபம்" நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழில்கள் பிறப்பு, ஜீவிப்பு, இறப்பு என்ற மூன்று நிலைகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. பிறப்பு, இறப்பு அற்ற மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு என்ற நடுநிலையாகிய சாவா நிலையை அடைய என்றும்

இது நல்ல தருணம்

ஜீவித்திருத்தல் அவசியம். நடு நிலையைப் பற்றித் திருமூலர் கூறியுள்ளதுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

"நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமும் இல்லை
நடுவுநின் றாநல்ல தேவரு மாவார்
நடுவுநின் றார்வழி நானும் நின்றேனே"

- திருமந்திரம்

வாழ்க வையகம்!

வளர்க வையகம்!

22

தெய்வ நம்பிக்கை

"கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்" என்பது பழமொழி.

"நம்பினோர் கெடுவதில்லை. இது நான்கு மறைத்தீர்ப்பு" என்பது பாரதி வாக்கு.

உலகில் உள்ளவர்களை நம்பினால் ஒருவேளை கைவிட்டு விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினால் வள்ளல் பெருமானும் "உலகரை நம்பிலேன் எனது நண்பனே, நலஞ்சார் பண்பனே உன்னையே நம்பினேன், கைவிடேல் எனையே" என்று பாடுகிறார். சங்கப் புலவர் நக்கீரரும், "உன்னையொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன் பின்னையொருவரை யான் பின் செல்லேன்" என்று பாடியுள்ளார்.

கடவுளை வணங்காவிடில் ஒருவர் கற்ற கல்வியினால் பயன் ஏதும் இல்லை என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்"

- திருக்குறள்

மேலும் ஒருவருடைய மனக்கவலையை, கடவுளைச் சரணடைந்தாலோழியப் போக்க முடியாது என்கிறார் வள்ளுவர்.

"தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற வரிது"

- திருக்குறள்

புழுவாய்ப் பிறந்தாலும் இறைவனை மறவாதிருக்கும் வரம் வேண்டுமென்று அட்பர் சுவாமிகள் திருப்பாதிரிப் புலியூரில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானை வேண்டுகிறார்.

இது நல்ல தருணம்

**"புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி என்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரம்தர வேண்டும் இவ்வையகத்தே"**

- தேவாரம்

வள்ளல் பெருமானும், இறைவனுடைய திருவடிகளை மறவாத மனமொன்று மாத்திரம் தானடைதல் வேண்டும் என்கிறார்.

"இழிவகைத்துலகில் மற்றெது வரினும் வருக, அலதெது போகினும் போக, நின் இணை அடிகள் மறவாத மனமொன்று மாத்திரம் எனக் கடைதல் வேண்டுமரசே"

- திருவருட்பா

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த ஆண்டாளும் தாம் அருளிய திருப்பாவையில்

**"எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்
தன்னோடு உற்றோமே ஆவோம். உனக்கே
நாம் ஆட்செய்வோம்"** என்று பாடுகிறார்.

மணிவாசகப் பெருமானும் தாம் அருளிய திருவெம்பாவையில்,

**"எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க,
கங்குல்பகல் எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க"**

என்று பாடுகிறார்.

கீதையை உபதேசித்த பகவான் சொல்லுவது :

"எல்லாவற்றினும் மிகவும் ரகசியமான எனது திருவாக்கை மீண்டும் கேட்பாயாக! நீ என்னிடத்து மனமுடையவனாக, என்னிடத்துப் பக்தியுள்ளவனாக, என்னைப் பூஜித்து வணங்க வேண்டும். நீ என்னையே அடைவாய். உனக்கு உண்மையாக உறுதி சொல்லுகிறேன். நீ எல்லா தர்மங்களையும் துறந்து என்னையொருவனையே அடைக்கலமாக நாடிக் கொள். நான் உன்னை எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன். எவன் என்னிடத்து மேலான பக்தி செய்து இந்தப் பரம ரகசியத்தை எனது பக்தர்கட்கு உரைப்பானோ அவன் என்னையே அடைகிறான். சந்தேகமில்லை".

- பகவத்கீதை 18வது அத்தியாயம்

குரு. துரைராசு

இறைவனை நம்பி அவனை ஏத்துங்கள் என்கிறார் வள்ளல் பெருமான்.

"எல்லாம் செயல் கூடும் என்னாணை
அம்பலத்தே எல்லாம் வலான் தனையே
ஏத்து"

"எண்ணிய நான் எண்ணியவாறு
எனக்கருளும் தெய்வம்"

- திருவருட்பா

கடவுள் நம்பிக்கை முழு அளவில் இருக்க வேண்டும். பாதிக்கிணறு தாண்டிய கதையாகப் போய்விடக்கூடாது. நம்பிக்கை திடமானதாக இருந்தால்,

"எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்"

- திருக்குறள்

இறைவனை வணங்குதலால் ஏற்படும் நன்மைகளை வள்ளலாரும் வள்ளுவரும் கூறியுள்ளதைக் காண்போம்.

"வாணாளடைவர், வறுமையுறார்
நன்மனை, மக்கள், பொன், பூண், ஆள்,
இடம், புகழ் போதம் பெறுவர், பின்
புன்மை யொன்றும் காணார் நின்
நாமம் கருது கின்றோர்"

- திருவருட்பா

"நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" "இறைவன்
அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை
இல்" "இருள் சேர் இருவினையும் சேரா"
"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்"

- திருக்குறள்

இது நல்ல தருணம்

"துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும் - நாம்

சோர்ந்து விடலாகாது பாப்பா!

அன்பு மிகுந்த தெய்வ முண்டு துன்பம்

அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா! "

- அமரகவி பாரதியார்

வாய்மையும் தூய்மையும் தந்து இறைவனுடைய திருவடிக்கு
ஆளாக்கும்படி வேண்டி நாம் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுவோம்.

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

23

சத் சங்கம்

"சாது தரிசனம் பாவ விமோசனம்"

- பழமொழி

இறைவனுடைய அடியார்கள் கூடும் இடத்தில் இறைபருள் வெளிப்படும் என்பது நமது முன்னோர்களுடைய அநுபவம்.

வள்ளல் பெருமானும், சன்மார்க்க அன்பர்கள் கூடும் இடத்தில் தாமே வந்து கலந்து கொள்வதாகக் கூறியுள்ளார்.

**"கூடுகின்ற சன்மார்க்க சங்கத்தே
நடுவிருந்து குலாவுகின்றேன்"**

- திருவருட்பா

மேலும் சன்மார்க்க சங்கத்தில் கலந்து கொண்டு இறைவன் புகழைப் பாடியாடத் தமக்கு விருப்பம் என்று வேறொரு அருட்பாப் பாடலில் கூறுகிறார்.

"தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான

சமரச சத்த சன்மார்க்கச்

சங்கமே கண்டு களிக்கவும்

சங்கஞ்சார் திருக்கோயில் கண்டிடவும்

துங்கமே பெறுஞ் சற்சங்கம் நீடுழி

துலங்கவுஞ் சங்கத்தி லடியேன்

அங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி

யாடவு மிச்சை காணெந்தாய்"

- திருவருட்பா

அடியார்களுடைய கூட்டு அதாவது சத்சங்கத்தின் அவசியத்தைக் கருதிய நமது முன்னோர்களும்,

இது நல்ல தருணம்

"சான்றோர் இனத்திரு" "சேரிடம் அறிந்து சேர்" பெரியாரைத் துணைக் கொள்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போயுள்ளார்கள்.

நல்லோரிணக்கம் வேண்டிப் பட்டினத்தாரும், தொண்டரோடு கூட்டுவிக்கும்படித் தாயுமானவரும் இறைவனை வேண்டுகிறார்கள்.

ஆதிசங்கரரும் தாம் அருளிய பஐகோவிந்தத்தில் சத்சங்கத்தின் அவசியத்தை மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

நமது தமிழ் மூதாட்டி ஓளவையாரும், "நல்லோரைக் காண்பதுவும் நன்றே" என்றும், "தீயோரைக் காண்பதுவும் தீதே" என்றும் பாடியுள்ளார்.

தீயானது அழிக்கும் இயல்புடையது. தன்னைச் சேர்ந்த எந்தப் பொருளையும் அழித்து விடும். கெட்ட குணம் உள்ளவர்கள் தங்களைச் சார்ந்தவர்களையும், அவர்கள் முன்னும் பின்னும் உள்ள சந்ததிகளையும் அழிக்கும் இயல்புடையவர்கள். ஆகவேதான் தீயோர் எனப்படுகிறார்கள். அதாவது தீயைக் காட்டிலும் கொடியவர்கள்

**"தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்"**

- திருக்குறள்

இறைவனுடைய அடியார்கள், அதாவது சத்துவ குணம் நிறைந்த சாதுக்கள், சங்கத்தைச் சேர்ந்தால் மட்டுமே இறையருளைப் பெறமுடியும் என்கிறார் வள்ளலார்.

**" பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றியிடல் வேண்டுமது
பற்றற்றால் அன்றிப் பலியாதால், பற்றற்றல்**

.....
.....

**பங்கமடைந்தார் அவையைப் பாராது சாதுக்கள்
சங்கமடைந்தாலன்றிச் சாராதால்"**

- திருவருட்பா

குரு. துரைராசு

இராமாயணம் பாராயணம் செய்யும் இடத்தில் ஆஞ்சநேயரும், பாகவதம் படிக்கும் இடத்தில் பகவான் கிருஷ்ணபரமாத்மாவும், பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிய பஞ்சாமிர்த வண்ணம் பாடும் இடத்தில் முருகப் பெருமானும் சூட்சுமமாக வந்து அடியார்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு அருளை வாரி வழங்குவதாக ஐதிகம்.

அருளமுதம் உண்டு தேக்கும் அருளாளர்கள் திருக்கூட்டத்தைச் சார்ந்து நமது வெம்மையெலாம் போக்கிக் கொண்டு இன்பநிலையடையலாம் என்ற வள்ளலாரின் அருட்பா பாடலுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

"தம்மைமறந் தருளமுதம் உண்டு தேக்கும்

தகையுடையார் திருக்கூட்டம் சார்ந்து நாயேன்

வெம்மையெலாம் தவிர்த்துமனங் குளிரக்கேள்வி

விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டில் என்றும்

செம்மையெலாம் தரும்மெளன அணை மேற்கொண்டு

செறி இரவு பகலொன்றும் தெரியா வண்ணம்

இம்மையிலே எம்மையினும் காணாச்சுத்த

இன்பநிலை அடைவேனோ ஏழையேனே"

- திருவருட்பா, (மகாதேவமாலை)

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

24

உடல் நலம்

உயிர் தங்குவதற்கும் அதைத் தாங்குவதற்கும் உடம்பு வேண்டியுள்ளது. இதேபோல் உடம்பை இயக்குவதற்கு உயிர் தேவைப்படுகிறது.

உடம்பிலிருந்து உயிரானது பிரிந்து விட்டால் உடம்பு தூர்நாற்றம் எடுத்து வெகுசீக்கிரத்தில் கெட்டுவிடுகிறது. அதை உடனே அப்புறப்படுத்தி மண்ணில் புதைக்கவோ, தீயில் எரிக்கவோ செய்ய வேண்டியுள்ளது. உயிர் தங்கியிருக்கும்போது கூட உடலைத் தினமும் குளித்துத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உடம்பில் இயற்கையாக உள்ள வியர்வை, மலம், மூத்திரம், கபம் முதலியவைகளால் உடம்பில் நாற்றம் ஏற்படுகிறது. இதை மறைக்கவே ஆண்கள் சந்தனத்தைப் பூசிக் கொள்கிறார்கள். பெண்கள் நறுமணம் உள்ள மலர்களைச் சூடிக் கொள்கிறார்கள். வாசனைத் திரவியங்களையும் உபயோகிக்கிறார்கள்.

இந்த நாற்றமெடுத்த உடலைத் திருமூலர் முதலில் இழுக்கென்று நினைக்கின்றார். பின்னர் உடம்பினுள்ளே மெய்ப்பொருளாகிய இறைவன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்பதை உணர்ந்த பிறகு, உடம்பைப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்கிறார். இந்த உடம்பானது இறைவன் குடியிருக்கும் ஆலயம் என்பதைத் திருமூலர் "உள்ளமே பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்" என்று பாடியுள்ளதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குரு. துரைராசு

ஆகவே இந்தப் பொன்னான உடலைப் பாதுகாத்தல் மிகவும் அவசியம் என்று தெரிய வருகிறது. வள்ளல் பெருமான் இந்த உடம்பை நான்கு விஷயங்கள், அதாவது ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம், முதலியவை நஷ்டம் செய்விப்பதாகக் கூறுகிறார்.

1. ஆகாரம் - ஆகாரம் அரை. அரை வயிற்றுக்குத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்கிறார். "பசிக்கப்பசி" என்பதை நாம் கடைப்பிடிக்கலாம். பசியிருக்கும்போதுதான் சாப்பிட வேண்டும். பசியில்லா விட்டால் பட்டினிபோட வேண்டும். அடுத்த வேளை நன்கு பசிக்கும் படியாக, அளவாக உணவைச் சாப்பிடலாம். "மீதுண் விரும்பேல்" என்பது ஒளவை வாக்கு. மித ஆகாரஞ் செய்ய வேண்டும்.

2. மைதுனம் - வீசம். அதாவது ஆண் - பெண் உறவில் தேக சம்பந்தம் பற்றியது. "மாதமிரு முறை மங்கையரைப் புணர்தல்" என்ற பழமொழி உள்ளது. ஆனால், இதுமந்தரதானுக்கு, ஆன்மீக நாட்டம் உள்ள தீவிரதானுக்கு சுக்கிலம் அல்லது விந்து எந்த வகையிலும் வெளிப்படக் கூடாது.

3. நித்திரை - அரைக்கால். அதாவது மூன்று மணிநேரம் தான் தூங்கவேண்டும். தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுள் விருத்தியாகும். ஒருவன் ஒரு நாளைக்கு இரண்டரை நாழிகை தூங்கப்பழக்கஞ் செய்வானானால் அவன் ஆயிரம் வருடம் ஜீவித்திருப்பான்.

4. பயம் - பூச்சியம். ஒருவருக்குப் பயம் என்பதே சிறிதுகூட இருக்கக் கூடாது. பயம் என்பது ஒரு பேய். இது ஆளைக்கொன்றுவிடும். ஆகவேதான் அமரகவி பாரதியார் "பயமெனும் பேய்தனை அடித்தோம். பொய்மைப் பாம்பைப் பிளந்துயிரைக் குடித்தோம்" என்று பாடியுள்ளார்.

வள்ளல் பெருமான் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நித்திய ஒழுக்கத்தை மிக விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். திருவருட்பா உரைநடைப் பகுதியில் உள்ளது. பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இது நல்ல தருணம்

உடம்பு அழிந்துவிட்டால் உயிரும் அழிந்து விடும். கடவுள் நிலை அறிந்து அம்மயம் ஆகமுடியாது. ஆகவே தான் திருமூலர்,

"உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்"

திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்"

என்று பாடி வைத்துள்ளார்.

கிடைத்தற்கரிய மனிதப் பிறவியைப் பெற்றுள்ள நாம், வள்ளுவர், வள்ளலார், திருமூலர் போன்ற ஞானிகள் காட்டியுள்ள வழியில் செல்வோம்! பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தி அருட்பெரு நிலையை அடைவோம்!

வாழ்க வையகம்!

வளர்க சன்மார்க்கம்!

25

**வள்ளலார் அருளிய
மனுமுறை கண்ட வாசகம்**

நல்லோர் மனத்தை	நடுங்கச் செய்தேனோ
நட்டாற்றில் கையை	நழுவ விட்டேனோ
வலிய வழக்கிட்டு	மானங் கெடுத்தேனோ
வரவு போக்கொழிய	வழி அடைத்தேனோ
தானம் கொடுப்போரைத்	தடுத்து நின்றேனோ
தருமம் பாராது	தண்டஞ் செய்தேனோ
கலந்த சினேகிதரைக்	கலகஞ் செய்தேனோ
களவு செய்வோருக்கு	உளவு சொன்னேனோ
மனமொத்த நட்புக்கு	வஞ்சகஞ் செய்தேனோ
மண்ணோரம் பேசி	வாழ் வழித்தேனோ
குடிவரி உயர்த்திக்	கொள்ளை கொண்டேனோ
குடிக்கின்ற நீருள்ள	குளத்தைத் தூர்த்தேனோ
ஏழைகள் வயிறு	எரியச் செய்தேனோ
இரப்போர்க்குப் பிச்சை	இல்லை என்றேனோ
உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு	உபகாரம் செய்தேனோ
ஊன்கவை உண்டு	உடல் வளர்த்தேனோ
பொருளை இச்சித்துப்	பொய் சொன்னேனோ
பொது மண்டபத்தைப்	போயி டுத்தேனோ
ஆசை காட்டி	மோசஞ் செய்தேனோ
அன்புடைய வாக்குத்	துன்பஞ் செய்தேனோ
வேலை யிட்டுக்	கூலி குறைந்தேனோ

வெய்யிலுக் கொதுங்கும் விருகத்தை யழித்தேனோ
 பசித்தோர் முகத்தைப் பாரா திருந்தேனோ
 பகைகொண்டு அயலார் பயிரை அழித்தேனோ
 கோள் சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனோ
 கலங்கி ஒளித்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தேனோ
 கற்பழிந் தவளைக் கலந் திருந்தேனோ
 கணவன் வழி நிற்போரைக் கற்பழித்தேனோ
 காவல் கொண்டிருந்த கன்னியை அழித்தேனோ
 கருப்ப மழித்துக் களித் திருந்தேனோ
 கற்றவர் தம்மைக் கடு கடுத்தேனோ
 கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டி வைத்தேனோ
 குருவை வணங்கக் கூசி நின்றேனோ
 குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனோ
 பட்சியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனோ
 பெரியோர் பாட்டில் பிழை சொன்னேனோ
 கல்லும் நெல்லும் கலந்து விற்றேனோ
 தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ
 ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ
 சிவனடி யாரைச் சீறி வைத்தேனோ
 சுத்த ஞானிகளைத் தூஷணம் செய்தேனோ
 மாதா பிதாவை வைது நின்றேனோ
 தந்தைதாய் மொழியைத் தள்ளி நடந்தேனோ
 தெய்வத்தை இகழ்ந்து செருக் கடைந்தேனோ
 என்ன பாவம் செய்தேனோ?

குரு. துரைராசு

வள்ளலாரின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

- இயற்பெயர் : இராமலிங்கம்
 சிறப்புப் பெயர் : திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார்
 பிறப்பு : 5-10-1823 சுபானு புரட்டாசி 21-ஞாயிறு
 பிறந்த ஊர் : மருதூர், வடலூரிலிருந்து 7 மைல்
 தந்தையார் : இராமையா பிள்ளை
 தாயார் : சின்னம்மையார் - ஆறாவது மனைவி
 உடன் பிறந்தோர் : சபாபதி பிள்ளை, பரசராம் பிள்ளை,
 சுந்தரம் அம்மையார், உண்ணாமுலை
 அம்மையார்
 திருமணம் : தம் சகோதரி உண்ணாமுலை அம்மையாரின்
 திருமகளார் தனம்மாளை மணந்தார்.
 வாழ்ந்த காலம் : 1823 - 1874
 சித்தி பெற்றது : 30-1-1874 ஸ்ரீமுக - தை - 19 - வெள்ளி

வள்ளற் பெருமானின் திருநெறிக் குறிப்புகள்

1. கடவுள் ஒருவரே அவர் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர்.
2. எல்லா உயிர்களும் நமக்குச் சகோதரர்களே.
3. சாதி சமய, மத இன வேறுபாடுகளைக் களைய.
4. சிறு தெய்வ வழிபாடு கூடாது.
5. புலால் உண்ணற்க. கொலை செய்யற்க.
6. பசித்தாரது பசியைப் போக்குதலே உண்மை வழிபாடு
7. இறந்தவர்களைத் தகனம் செய்யாது புதைத்திடுக.
8. இந்திரிய, கரண, ஜீவ, ஆன்ம, நித்திய, ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்க.
9. உண்மை அன்பால் கடவுளை வழிபாடு செய்து கடவுள் ஒளியை நமக்குள் காண்க.
10. உயிர்க்குலமே கடவுள் விளங்கும் ஆலயம்.

‘மரணமிலாப் பெருவாழ்வு’—கட்டுரை,
 அருமையாகத் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.
 சன்மார்க்க அன்பர்கள் எல்லோரும் படித்துப் பயன்
 பெறும் வகையில் எழுதியுள்ளது வரவேற்கத்
 தக்கது. தங்களது இந்த அரிய முயற்சிக்கு எனது
 அன்பான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்
 கொள்கிறேன்.

—அருட்செல்வர்

திரு.நா.மகாலிங்கம் அவர்கள்

அன்பரின் பரோபகார சிந்தனையுடன்
 வடித்துள்ள கட்டுரைகள் சமரச சுத்த சன்மார்க்க
 சாதனையில் ஈடுபடும் சாதகர்களுக்கு ஊக்கமும்,
 தெளிவும் அளிக்கவல்ல தென்பதில்
 ஐயமில்லை.

—அருள்திரு அருட்பெருஞ்சொல் விளக்கணார்

திரு.கூ.சங்கரய்யா அவர்கள்